

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ
της 7ης Ιουλίου 2004 *

Στην υπόθεση T-37/04 R,

Região autónoma dos Açores, εκπροσωπούμενη από τους M. Renouf, S. Crosby
και C. Bryant, solicitors, και από τον H. Mercer, barrister,

αιτούσα,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, εκπροσωπούμενου από τους J. Monteiro
και F. Florindo Gijón,

καθού,

υποστηριζομένου από την

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους T. van Rijn
και B. Doherty, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

και από το

Βασίλειο της Ισπανίας, εκπροσωπούμενο από την N. Díaz Abad και τον E. Braquehais Conesa, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

παρεμβαίνοντες,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση να ανασταλεί μερικώς η εκτέλεση του κανονισμού (ΕΚ) 1954/2003 του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, για τη διαχείριση της αλιευτικής προσπάθειας όσον αφορά ορισμένες αλιευτικές ζώνες και πόρους της Κοινότητας, την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 2847/93 και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΚ) 685/95 και (ΕΚ) 2027/95 (ΕΕ L 289, σ. 1), κατά το μέτρο που αυτός επηρεάζει τα ύδατα των Αζορών, και, ιδίως, του άρθρου 3, του άρθρου 5, παράγραφος 1, του άρθρου 11, του άρθρου 13, στοιχείο β', και του άρθρου 15 του ως άνω κανονισμού καθώς και του παραρτήματός του, και/ή να διαταχθούν οποιαδήποτε άλλα προσωρινά μέτρα κρίνονται ενδεδειγμένα,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Νομικό πλαίσιο

- 1 Το σχετικό με την παρούσα αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων κανονιστικό πλαίσιο ανάγεται στην κοινή αλιευτική πολιτική της Κοινότητας (στο εξής: ΚΑΠ), όσον αφορά, ιδίως, μια ζώνη η οποία υπάγεται στη δικαιοδοσία της Πορτογαλίας

και η οποία εκτείνεται έως 200 ναυτικά μίλια από τη γραμμή βάσεως των Αζορών (στο εξής: ύδατα των Αζορών), ήτοι την αποκλειστική οικονομική ζώνη των Αζορών. Το κανονιστικό πλαίσιο είναι περίπλοκο και αποτελείται από μεγάλο αριθμό κανονιστικών πράξεων παραγώγου δικαίου οι οποίες διέπουν τις αλιευτικές δραστηριότητες στην εν λόγω ζώνη.

A — Κανόνες που περιορίζουν την πρόσβαση στα ύδατα υπό τη δικαιοδοσία της Πορτογαλίας, και ιδίως στα ύδατα των Αζορών

- 2 Από την προσχώρηση του Βασιλείου της Ισπανίας και της Πορτογαλικής Δημοκρατίας στην Κοινότητα την 1η Ιανουαρίου 1986, οι διατάξεις που περιέχονται στη Συνθήκη για την προσχώρηση του Βασιλείου της Ισπανίας και της Πορτογαλικής Δημοκρατίας στην Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα και στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενεργείας (ΕΕ 1985, L 302, σ. 9, στο εξής: πράξη προσχωρήσεως), αφενός, και οι μεταγενέστερες ρυθμίσεις του παραγώγου δικαίου, αφετέρου, διέπουν την πρόσβαση των αλλοδαπών σκαφών στα ύδατα υπό τη δικαιοδοσία της Πορτογαλικής Δημοκρατίας, συμπεριλαμβανομένων των υδάτων των Αζορών.
- 3 Ειδικότερα, τα άρθρα 154 έως 166 και 346 έως 363 της πράξεως προσχωρήσεως περιείχαν μεταβατικές διατάξεις σχετικά με την αλιεία στην Ισπανία και στην Πορτογαλία. Δυνάμει των άρθρων 162 και 350 της πράξεως προσχωρήσεως και του άρθρου 43 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρου 37 ΕΚ), το Συμβούλιο θέσπισε ένα προσαρμοσθέν μεταβατικό καθεστώς υπό τη μορφή του κανονισμού (ΕΚ) 1275/94 του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 1994, για την προσαρμογή του καθεστώτος που προβλέπεται στα κεφάλαια «Αλιεία» της πράξης προσχώρησης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας (ΕΕ L 140, σ. 1). Ο ως άνω κανονισμός καθόρισε το θεσμικό πλαίσιο που επιτρέπει στο Συμβούλιο να θεσπίζει νέα μέτρα. Το άρθρο 353 της πράξεως προσχωρήσεως όριζε ότι το προσαρμοσθέν μεταβατικό καθεστώς έπρεπε να παραμείνει σε ισχύ έως τις 31 Δεκεμβρίου 2002.
- 4 Το Συμβούλιο θέσπισε, δυνάμει του κανονισμού 1275/94, δύο κανονισμούς: τον κανονισμό (ΕΚ) 685/95 του Συμβουλίου, της 27ης Μαρτίου 1995, για τη διαχείριση

της αλιευτικής προσπάθειας όσον αφορά ορισμένες αλιευτικές ζώνες και αλιευτικούς πόρους της Κοινότητας (ΕΕ L 71, σ. 5), και τον κανονισμό (ΕΚ) 2027/95 του Συμβουλίου, της 15ης Ιουνίου 1995, για τη θέσπιση καθεστώτος διαχείρισης της αλιευτικής προσπάθειας που αφορά ορισμένες αλιευτικές ζώνες και πόρους της Κοινότητας (ΕΕ L 99, σ. 1) (στο εξής, συλλήβδην: κανονισμοί του 1995).

- 5 Οι κανονισμοί του 1995 διέπουν την πρόσβαση στα ύδατα υπό τη δικαιοδοσία της Πορτογαλίας, συμπεριλαμβανομένων των υδάτων των Αζορών. Οι ως άνω κανονισμοί καθορίζουν, μεταξύ άλλων, ένα καθεστώς περιορισμού της αλιευτικής προσπάθειας το οποίο αποκλείει ρητώς την πρόσβαση των αλλοδαπών σκαφών στα ύδατα των Αζορών.
- 6 Ο κανονισμός 685/95 περιλαμβάνει διατάξεις οι οποίες εμποδίζουν τα ισπανικά πλοία που αλιεύουν τόνο να εισέλθουν στα ύδατα των Αζορών (άρθρο 8 και σημείο 3 του παραρτήματος III).
- 7 Ο κανονισμός 2027/95 καθορίζει, στο παράρτημα I, το μέγιστο επίπεδο της αλιευτικής προσπάθειας ανά ιχθυότοπο για κάθε κράτος μέλος. Σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο εν λόγω παράρτημα όρια, η Πορτογαλία είναι το μοναδικό κράτος μέλος που έχει την εξουσία να αλιεύει βυθόβια είδη στα ύδατα των Αζορών. Επιπλέον, το παράρτημα δεν παραχωρεί καμία ποσόστωση για την αλιεία με παρασυρόμενα εργαλεία βενθικών ειδών και βυθόβιων ειδών στα ύδατα των Αζορών, πράγμα που απαγορεύει, κατ' ουσίαν, τη χρήση παρασυρόμενων εργαλείων στα εν λόγω ύδατα.

B — Άλλοι σχετικοί κανονισμοί που ισχύουν για τα ύδατα των Αζορών

- 8 Ορισμένοι άλλοι κανονισμοί που ισχύουν, μεταξύ άλλων, για τα ύδατα των Αζορών διέπουν σχετικά ζητήματα, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγονται τα συνολικά επιτρεπόμενα αλιεύματα (στο εξής: TAC), η αλιευτική προσπάθεια για τα βυθόβια είδη και η χρήση επιτρεπόμενων εργαλείων.

1. Ο βασικός κανονισμός

- 9 Ο κανονισμός (ΕΚ) 2371/2002 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2002, για τη διατήρηση και βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στο πλαίσιο της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής (ΕΕ L 358, σ. 59), είναι ο ισχύων «βασικός κανονισμός» που έχει εφαρμογή στην παρούσα διαδικασία.
- 10 Τα άρθρα 1 και 2 του βασικού κανονισμού ορίζουν, αντιστοίχως, ότι το πεδίο εφαρμογής της ΚΑΠ συνίσταται στο ότι η εν λόγω πολιτική «καλύπτει δραστηριότητες διατήρησης, διαχείρισης και εκμετάλλευσης έμβιων υδρόβιων πόρων [...]» και ότι η ΚΑΠ «διασφαλίζει την εκμετάλλευση των έμβιων υδρόβιων πόρων που παρέχει βιώσιμες οικονομικές, περιβαλλοντικές και κοινωνικές συνθήκες». Για την επίτευξη των ως άνω στόχων, το άρθρο 4 του βασικού κανονισμού ορίζει ότι «το Συμβούλιο θεσπίζει κοινοτικά μέτρα τα οποία διέπουν την πρόσβαση σε ύδατα και πόρους καθώς και όρους βιώσιμης άσκησης των αλιευτικών δραστηριοτήτων [...]» και ότι τέτοια μέτρα «καταρτίζονται λαμβάνοντας υπόψη διαθέσιμα επιστημονικά, τεχνικά και οικονομικά στοιχεία [...]». Τα θεσπιζόμενα μέτρα μπορούν να αφορούν είδη ή συγκεκριμένες ομάδες και μπορούν να περιλαμβάνουν μέτρα όπως ο «καθορισμός στόχων», ο «περιορισμός των αλιευμάτων», ο «περιορισμός της αλιευτικής προσπάθειας» και η λήψη «τεχνικών μέτρων» (παραδείγματος χάρη, σχετικά με τη δομή των αλιευτικών εργαλείων) ή ειδικών μέτρων που αποσκοπούν στη «μείωση της επίπτωσης των αλιευτικών δραστηριοτήτων στα θαλάσσια οικοσυστήματα και στα είδη που δεν αποτελούν στόχο της αλιείας».
- 11 Τα άρθρα 7 και 8 του βασικού κανονισμού εξουσιοδοτούν, αντιστοίχως, την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να θεσπίζουν επείγοντα μέτρα σε περίπτωση σοβαρής απειλής για το θαλάσσιο οικοσύστημα ή για τα αλιευτικά αποθέματα. Σύμφωνα με τα άρθρα 7 και 8:

«Άρθρο 7

Επείγοντα μέτρα της Επιτροπής

1. Εάν υπάρχει ένδειξη σοβαρής απειλής για τη διατήρηση των έμβιων υδρόβιων πόρων ή για το θαλάσσιο οικοσύστημα που προκαλείται από αλιευτικές

δραστηριότητες, και απαιτεί άμεσες ενέργειες, η Επιτροπή, κατόπιν τεκμηριωμένης αίτησης ενός κράτους μέλους ή με δική της πρωτοβουλία, μπορεί να αποφασίζει τη λήψη επειγόντων μέτρων, η διάρκεια των οποίων δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερη των 6 μηνών. Η Επιτροπή μπορεί να λάβει νέα απόφαση να επεκτείνει τα επείγοντα μέτρα για 6 μήνες το πολύ.

[...]

Άρθρο 8

Επείγοντα μέτρα κράτους μέλους

1. Εάν υπάρχει ένδειξη σοβαρής και απρόβλεπτης απειλής για τη διατήρηση των έμβιων υδρόβιων πόρων ή για το θαλάσσιο οικοσύστημα, η οποία προκαλείται από αλιευτικές δραστηριότητες, σε ύδατα που υπάγονται στην κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία κράτους μέλους, και σε περίπτωση που οποιαδήποτε αδικαιολόγητη καθυστέρηση θα μπορούσε να προκαλέσει ζημιές οι οποίες θα ήταν δύσκολο να αποκατασταθούν, το εν λόγω κράτος μέλος μπορεί να λαμβάνει επείγοντα μέτρα, η διάρκεια των οποίων δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερη των τριών μηνών.

[...]»

2. Κανονισμοί του 2002 σχετικά με τα αποθέματα ιχθύων βαθέων υδάτων

- ¹² Ορισμένοι κανονισμοί προβλέπουν τον καθορισμό ΤΑC και τον περιορισμό της αλιευτικής προσπάθειας για τα είδη που βρίσκονται σε βαθέα ύδατα.

- 13 Ο κανονισμός (ΕΚ) 2340/2002 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, περί καθορισμού για το 2003 και 2004 των αλιευτικών δυνατοτήτων για τα αποθέματα ιχθύων βαθέων υδάτων (ΕΕ 2002, L 356, σ. 1), αναφέρει τα ΤΑC και τις ποσοστώσεις για τα αποθέματα ιχθύων βαθέων υδάτων. Όσον αφορά τα ύδατα των Αζορών, το παράρτημα Ι του εν λόγω κανονισμού καθορίζει ειδικούς περιορισμούς για δύο είδη που βρίσκονται σε βαθέα ύδατα: το μαύρο σπαθόψαρο και το λυθρίνι πελαγίσιο.
- 14 Ο κανονισμός (ΕΚ) 2347/2002 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για τη θέσπιση ειδικών απαιτήσεων πρόσβασης και συναφών όρων που εφαρμόζονται στην αλιεία αποθεμάτων βαθέων υδάτων (ΕΕ 2002, L 351, σ. 6, καλούμενοι στο εξής, μαζί με τον κανονισμό 2340/2002, κανονισμοί του 2002), καθορίζει τους κανόνες που περιορίζουν την αλιευτική προσπάθεια για ορισμένο αριθμό ειδών τα οποία βρίσκονται σε βαθέα ύδατα και απαριθμούνται στο παράρτημα Ι του εν λόγω κανονισμού (μεταξύ των οποίων συγκαταλέγονται σημαντικά είδη που βρίσκονται στις Αζόρες, όπως το καθρεφτόψαρο Ατλαντικού και οι μπερυτσίδες). Η αλιευτική προσπάθεια περιορίζεται σε σχέση με τα ως άνω είδη κατά τρόπο ώστε να μην υπερβαίνει τη συνολική ισχύ και τον συνολικό όγκο των ετών 1998, 1999 και 2000. Το παράρτημα ΙΙ του κανονισμού εφαρμόζεται σε έναν διαφορετικό πίνακα ειδών που βρίσκονται σε βαθέα ύδατα (μεταξύ των οποίων συγκαταλέγονται ο βλάχος, το κοκκινόψαρο του Ατλαντικού, η μόρα και το μουγγρί) για τα οποία τα σκάφη πρέπει να διατηρούν τα καταχωρισθέντα λεπτομερειακά στοιχεία, προκειμένου να καταστεί δυνατή η επιτήρηση της καταστάσεως των εν λόγω ειδών.

3. Κανονισμός 850/98 που διέπει τη χρήση των αλιευτικών εργαλείων

- 15 Η ΚΑΠ περιλαμβάνει μέτρα που προβλέπουν απαιτήσεις για τη χρήση συγκεκριμένων αλιευτικών εργαλείων και/ή απαγορεύουν την εν λόγω χρήση. Ο κανονισμός (ΕΚ) 850/98 του Συμβουλίου, της 30ής Μαρτίου 1998, για τη διατήρηση των αλιευτικών πόρων μέσω τεχνικών μέτρων προστασίας των νεαρών θαλάσσιων οργανισμών (ΕΕ L 125, σ. 1), προβλέπει τα ελάχιστα μεγέθη των ματιών των συρόμενων διχτύων και έχει εφαρμογή, μεταξύ άλλων, επί των υδάτων των Αζορών.

- 16 Η Επιτροπή υπέβαλε στο Συμβούλιο προς έγκριση μια πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού 850/98 για την προστασία των κοραλλιογενών υφάλων βαθύν υδάτων από τις επιπτώσεις της αλιείας με τράτες σε ορισμένες περιοχές του Ατλαντικού Ωκεανού [COM(2004) 58, στο εξής: πρόταση σχετικά με την αλιεία με τράτες].
- 17 Η πρόταση σχετικά με την αλιεία με τράτες προκρίνει την επιβολή απαγορεύσεως της χρήσεως τράτας βυθού ή παρεμφερών αλιευτικών εργαλείων στα ύδατα των Αζορών. Το τροποποιηθέν άρθρο 30 του κανονισμού 850/98 θα προέβλεπε τα εξής:

«Απαγορεύεται στα σκάφη να χρησιμοποιούν οποιαδήποτε τράτα βυθού ή παρόμοια συρόμενα δίχτυα τα οποία έρχονται σε επαφή με τον βυθό της θάλασσας [μεταξύ άλλων, στα ύδατα των Αζορών].»

4. Κανονισμός 2847/93 σχετικά με τα συστήματα ελέγχου (VMS και σύστημα σηματοδοτήσεως)

- 18 Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 2847/93 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1993, για τη θέσπιση συστήματος ελέγχου της κοινής αλιευτικής πολιτικής (ΕΕ L 261, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) 806/2003 του Συμβουλίου, της 14ης Απριλίου 2003, για την προσαρμογή στην απόφαση 1999/468/ΕΚ των διατάξεων των σχετικών με τις επιτροπές που επικουρούν την Επιτροπή στην άσκηση των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων της, οι οποίες προβλέπονται από πράξεις του Συμβουλίου που εκδόθηκαν σύμφωνα με τη διαδικασία συμβουλευτικής επιτροπής (ειδική πλειοψηφία) (ΕΕ L 122, σ. 1, στο εξής: κανονισμός 2847/93), θεσπίζει ένα καθεστώς χρησιμοποίησεως του αποκαλούμενου συστήματος παρακολούθησης των σκαφών (Vessel Monitoring System, στο εξής: VMS) το οποίο υποχρεώνει τα σκάφη να διαθέτουν επί του πλοίου ένα σύστημα εν λειτουργία το οποίο επιτρέπει τον εντοπισμό και την αναγνώριση των σκαφών μέσω συστημάτων ελέγχου εξ αποστάσεως.

- 19 Ο τίτλος Πα του κανονισμού 2847/93 ενσωματώθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 2870/95 του Συμβουλίου, της 8ης Δεκεμβρίου 1995, για την τροποποίηση του κανονισμού 2847/93 (ΕΕ L 301, σ. 1). Ο τίτλος Πα του κανονισμού 2847/93 επιβάλλει στα σκάφη που αλιεύουν βενθικά είδη συμπληρωματικές υποχρεώσεις δηλώσεως (τίτλος Πα, άρθρο 19α, παράγραφος 3, άρθρο 19β, άρθρο 19γ, άρθρο 19δ και άρθρο 19ε, παράγραφος 3) που είναι γνωστές με την ονομασία «σύστημα σηματοδότησεως» (hailing system).
- 20 Ορισμένοι άλλοι κανονισμοί προσδιορίζουν συμπληρωματικούς κανόνες σχετικά με τη χρησιμοποίηση του VMS. Ο κανονισμός 2347/2002 θεσπίζει ειδικούς κανόνες χρησιμοποίησης των VMS από τα σκάφη που ασκούν αλιευτική δραστηριότητα σε βαθέα ύδατα. Ο κανονισμός 2371/2002 επιβάλλει το VMS και στα σκάφη μήκους μεγαλύτερου από 18 μέτρα ή, από το 2005, στα σκάφη μήκους μεγαλύτερου από 15 μέτρα. Ο κανονισμός (ΕΚ) 2244/2003 της Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 2003, για τη θέσπιση λεπτομερών διατάξεων όσον αφορά δορυφορικά συστήματα παρακολούθησης σκαφών (ΕΕ L 333, σ. 17), θεσπίζει άλλους τεχνικούς κανόνες σχετικά με τη χρησιμοποίηση του VMS.

Γ — Κανονισμός 1954/2003 — Προσβαλλόμενος κανονισμός

- 21 Όπως ήδη προκύπτει σαφώς από τη σύντομη αναφορά στις ανωτέρω πράξεις, ο κανονισμός (ΕΚ) 1954/2003 του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, για τη διαχείριση της αλιευτικής προσπάθειας όσον αφορά ορισμένες αλιευτικές ζώνες και πόρους της Κοινότητας, την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 2847/93 και την κατάργηση των κανονισμών 685/95 και 2027/95 (ΕΕ L 289, σ. 1, στο εξής: προσβαλλόμενος κανονισμός), δεν είναι η μόνη σχετική κοινοτική πράξη που διέπει τις αλιευτικές δραστηριότητες, και ειδικότερα την αλιεία σε βαθέα ύδατα, εντός των υδάτων των Αζορών. Συγκεκριμένα, ο προσβαλλόμενος κανονισμός αποτελεί μέρος ενός μεγάλου αριθμού νομοθετικών πράξεων εντός του ευρύτερου πλαισίου της ΚΑΠ.

- 22 Ο προσβαλλόμενος κανονισμός εκδόθηκε βάσει του άρθρου 37 ΕΚ και του άρθρου 299, παράγραφος 2, ΕΚ. Ο εν λόγω κανονισμός θεσπίζει ένα καθεστώς αλιευτικής προσπάθειας σε μια μεγάλη ζώνη του Βορείου Ατλαντικού (ζώνες CIEM V, VI, VII, VIII, IX και X και ζώνες Corace 34.1.1, 34.1.2 και 34.2.0), που καλείται «δυτικά ύδατα». Όπως αναφέρει το άρθρο 2 του προσβαλλόμενου κανονισμού, οι ζώνες CIEM και Corace ορίζονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) 3880/91 του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 1991, σχετικά με την υποβολή στατιστικών για τις ονομαστικές αλιεύσεις από τα κράτη μέλη που αλιεύουν στον Βορειοανατολικό Ατλαντικό (ΕΕ L 365, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1637/2001 της Επιτροπής, της 23ης Ιουλίου 2001 (ΕΕ L 222, σ. 20). Πρέπει να επισημανθεί ότι τα ύδατα των Αζορών εμπίπτουν στις ζώνες CIEM X και Corace 34.2.0.
- 23 Σύμφωνα με τη δεύτερη αιτιολογική σκέψη του προσβαλλόμενου κανονισμού, κατόπιν της λήξεως, στις 31 Δεκεμβρίου 2002, του προβλεπόμενου από την πράξη προσχωρήσεως μεταβατικού καθεστώτος που διέπει την πρόσβαση, ορισμένες διατάξεις σχετικά με την εν λόγω πρόσβαση, οι οποίες περιέχονται στους κανονισμούς του 1995, πρέπει να προσαρμοσθούν στο νέο νομικό πλαίσιο.
- 24 Σύμφωνα με το άρθρο 3 του προσβαλλόμενου κανονισμού, τα κράτη μέλη οφείλουν να αξιολογούν και να κατανέμουν τα επίπεδα της αλιευτικής προσπάθειας αλιευτικών σκαφών μήκους τουλάχιστον 15 μέτρων (ειδικές διατάξεις εφαρμόζονται επί των σκαφών μήκους μικρότερου από 15 μέτρα, οι οποίες καθορίζονται στο άρθρο 4 του προσβαλλόμενου κανονισμού), ως ετήσιο μέσο όρο της περιόδου 1998 έως 2002, σε καθεμία από τις ζώνες CIEM ή Corace, όσον αφορά, ιδίως, τη βενθική αλιεία, εξαιρουμένης της αλιείας σε βαθέα ύδατα που καλύπτεται από τον κανονισμό 2347/2002.
- 25 Δυνάμει των άρθρων 7 και 8 του προσβαλλόμενου κανονισμού, τα κράτη μέλη οφείλουν να καταρτίζουν κατάλογο των αλιευτικών σκαφών τα οποία φέρουν τη σημαία τους και τα οποία επιτρέπεται να ασκούν αλιευτικές δραστηριότητες στους σχετικούς τύπους αλιείας και οφείλουν να λαμβάνουν τα δέοντα μέτρα για τον περιορισμό της αλιευτικής προσπάθειας ελέγχοντας τη δραστηριότητα του στόλου τους. Σύμφωνα με το άρθρο 10 του προσβαλλόμενου κανονισμού, τα κράτη μέλη υποχρεούνται να κοινοποιούν στην Επιτροπή την αξιολόγηση της αλιευτικής προσπάθειας κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 3 και τους καταλόγους των σκαφών καθώς και τα προβλεπόμενα στα άρθρα 7 και 8 μέτρα.

- 26 Το άρθρο 11 του προσβαλλόμενου κανονισμού προβλέπει μια διαδικασία σύμφωνα με την οποία το Συμβούλιο ή, επικουρικώς, η Επιτροπή μπορεί να εκδώσει κανονισμό για τον καθορισμό των μέγιστων επιπέδων ετήσιας αλιευτικής προσπάθειας για κάθε κράτος μέλος, καθώς και για κάθε σχετική ζώνη και για κάθε σχετικό τύπο αλιείας (στο εξής: κανονισμός εφαρμογής). Σύμφωνα με το άρθρο 11:

«Λήψη αποφάσεων

1. Με βάση τις πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 10 και μετά από στενή διαβούλευση με τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη, η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο, έως τις 29 Φεβρουαρίου 2004, πρόταση κανονισμού για τον καθορισμό των μέγιστων επιπέδων ετήσιας αλιευτικής προσπάθειας για κάθε κράτος μέλος και για κάθε ζώνη και τύπο αλιείας που καθορίζονται στα άρθρα 3 και 6.

2. Μέχρι τις 31 Μαΐου 2004, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, αποφασίζει για το μέγιστο επίπεδο ετήσιας αλιευτικής προσπάθειας που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

[...]

3. Εάν το Συμβούλιο δεν έχει λάβει απόφαση μέχρι τις 31 Μαΐου 2004, η Επιτροπή πρέπει να εκδώσει κανονισμό, μέχρι τις 31 Ιουλίου 2004, για τον καθορισμό της μέγιστης ετήσιας αλιευτικής προσπάθειας, για κάθε κράτος μέλος και για κάθε ζώνη και τύπο αλιείας που ορίζονται στα άρθρα 3 και 6, βάσει της πρότασης που αναφέρεται στην παράγραφο 1, και σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 30, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 2371/2002.»

- 27 Το άρθρο 14 του προσβαλλόμενου κανονισμού τροποποιεί ορισμένες διατάξεις του κανονισμού 2847/93 σχετικά με τη χρησιμοποίηση του VMS και του συστήματος σηματοδοτήσεως. Το άρθρο 13 εφαρμόζεται κατ' ουσίαν στο VMS και στο σύστημα σηματοδοτήσεως που προβλέπονται στον κανονισμό 2847/93 σε μια βιολογικά ευαίσθητη ζώνη γύρω από την Ιρλανδία, η οποία ορίζεται στο άρθρο 6 του προσβαλλόμενου κανονισμού. Ωστόσο, το άρθρο 13, στοιχείο β', που αφορά όλες τις άλλες ζώνες, συμπεριλαμβανομένων των υδάτων των Αζορών, εφαρμόζεται μόνον στο VMS και καταργεί το σύστημα σηματοδοτήσεως στις εν λόγω ζώνες.
- 28 Το άρθρο 15 του προσβαλλόμενου κανονισμού προβλέπει την κατάργηση των κανονισμών του 1995 από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του κανονισμού εφαρμογής ή από την 1η Αυγούστου 2004, εάν η ημερομηνία αυτή είναι προγενέστερη.
- 29 Το άρθρο 5 του προσβαλλόμενου κανονισμού καθορίζει έναν κανόνα περιορισμού της προσβάσεως ειδικώς για τις Αζόρες, τη Μαδέρα και τις Καναρίους Νήσους. Το εν λόγω άρθρο προβλέπει τα εξής:

«1. Στα ύδατα μέχρι 100 ναυτικά μίλια από τις γραμμές βάσης των Αζορών, της Μαδέρας και των Καναρίων Νήσων, τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη μπορούν να περιορίζουν την αλιεία σε σκάφη που είναι νηολογημένα στους λιμένες των νησιών αυτών εκτός από τα κοινοτικά σκάφη τα οποία αλιεύουν παραδοσιακά στα ύδατα αυτά, εφόσον τα σκάφη αυτά δεν υπερβαίνουν την παραδοσιακά ασκούμενη αλιευτική προσπάθεια.

[...]»

Ιστορικό της διαφοράς

A — Η αιτούσα

- ³⁰ Η αιτούσα Região autónoma dos Açores (Αυτόνομη Περιοχή των Αζορών) είναι μια αυτόνομη περιοχή της Πορτογαλικής Δημοκρατίας. Η ως άνω αυτόνομη περιοχή έχει νομική προσωπικότητα κατά το πορτογαλικό δίκαιο και, δυνάμει του πορτογαλικού Συντάγματος, έχει σημαντικές αυτόνομες εξουσίες, συμπεριλαμβανομένης της εξουσίας να νομοθετεί επί των σχετικών με την αλιεία ζητημάτων (άρθρα 227 και 228 του πορτογαλικού Συντάγματος).

B — Ιστορικό εκδόσεως του προσβαλλόμενου κανονισμού και μεταγενέστερες προτάσεις για τη θέσπιση μέτρων εφαρμογής

- ³¹ Στις 16 Δεκεμβρίου 2002, η Επιτροπή υπέβαλε πρόταση που οδήγησε στην έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού [πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για τη διαχείριση της αλιευτικής προσπάθειας όσον αφορά ορισμένες αλιευτικές ζώνες και πόρους της Κοινότητας και για την τροποποίηση του κανονισμού 2847/93 — COM (2002) 739 τελικό].

- ³² Στις 19 Μαΐου 2003 και, εν συνεχεία, στις 28 Μαΐου 2003, η προεδρία του Συμβουλίου δημοσίευσε, αντιστοίχως, ένα έγγραφο μελέτης και ένα έγγραφο εργασίας που αφορούν την πρόταση της Επιτροπής και προτείνουν τροποποιήσεις επί της εν λόγω προτάσεως. Ειδικότερα, η προεδρία πρότεινε να δημιουργηθεί γύρω από τις Αζόρες, εκτός από τη ζώνη περιορισμού 200 ναυτικών μιλίων για τα τονοειδή την οποία περιλαμβάνει η πρόταση της Επιτροπής, μια ζώνη περιορισμού 50 ναυτικών μιλίων για τα είδη βαθέων υδάτων βάσει του άρθρου 299, παράγραφος 2, ΕΚ.

- 33 Στις 4 Ιουνίου 2003, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εξέδωσε νομοθετικό ψήφισμα [P5_TA(2003)0250] επί της προτάσεως της Επιτροπής, το οποίο ενέκρινε την εν λόγω πρόταση υπό την επιφύλαξη ορισμένων τροποποιήσεων, και ιδίως της διατηρήσεως του προβλεπόμενου στον κανονισμό 685/95 καθεστώτος για συμπληρωματική περίοδο δέκα ετών.
- 34 Στις 5 Σεπτεμβρίου 2003, η προεδρία του Συμβουλίου υπέβαλε, σε συμφωνία με την Επιτροπή, συμβιβαστικό έγγραφο της προεδρίας στο οποίο περιέχονται, ως νομική βάση του προσβαλλόμενου κανονισμού, όχι μόνον το άρθρο 37 ΕΚ, αλλά και το άρθρο 299, παράγραφος 2, ΕΚ. Το άρθρο 6, παράγραφος 1, του συμβιβαστικού εγγράφου της προεδρίας προέβλεπε ζώνη περιορισμού 100 ναυτικών μιλίων γύρω από τις Αζόρες, τη Μαδέρα και τις Καναρίους Νήσους για όλα τα είδη, ήτοι όχι μόνον για τα τονοειδή, όπως προέβλεπε η αρχική πρόταση της Επιτροπής.
- 35 Στις 13 Οκτωβρίου 2003, το Συμβούλιο κατέληξε σε πολιτική συμφωνία βάσει του συμβιβαστικού εγγράφου της προεδρίας της 5ης Σεπτεμβρίου 2003. Αυθημερόν, η Επιτροπή προέβη σε μια δήλωση, που επισυνάφθηκε στα πρακτικά του Συμβουλίου, σύμφωνα με την οποία:

«Για τη συμπλήρωση των περιορισμών στην πρόσβαση στις Αζόρες και για την αποφυγή της προκλήσεως ζημίας στα ευαίσθητα οικοσυστήματα που βρίσκονται στα ύδατα μέχρι τουλάχιστον 200 ναυτικά μίλια γύρω από τις Αζόρες, τη Μαδέρα και τις Καναρίους Νήσους, η Επιτροπή θα υποβάλει σύντομα πρόταση κανονισμού για την τροποποίηση του κανονισμού 850/98 αποσκοπούσα στην απαγόρευση της αλιείας με αλιευτικά εργαλεία.»

- 36 Στις 4 Νοεμβρίου 2003, το Συμβούλιο εξέδωσε τον προσβαλλόμενο κανονισμό.

- 37 Στις 3 Φεβρουαρίου 2004, η Επιτροπή υπέβαλε πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την τροποποίηση του καγονισμού 850/98 για την προστασία των κοραλλιογενών υφάλων βαθέων υδάτων από τις επιπτώσεις της αλιείας με τράτες σε ορισμένες περιοχές του Ατλαντικού Ωκεανού [COM(2004) 58 τελικό].
- 38 Στις 12 Μαρτίου 2004, η Επιτροπή υπέβαλε πρόταση για την έκδοση κανονισμού εφαρμογής, δυνάμει του άρθρου 11 του προσβαλλόμενου κανονισμού, για τον καθορισμό της μέγιστης ετήσιας αλιευτικής προσπάθειας για ορισμένες περιοχές και τύπους αλιείας [COM(2004) 166 τελικό].

Διαδικασία

- 39 Στις 12 Δεκεμβρίου 2003, η αιτούσα υπέβαλε, με επιστολές που απηύθυναν οι νομικοί σύμβουλοί της στον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου και στον Γενικό Διευθυντή της Γενικής Διευθύνσεως (ΓΔ) «Αλιεία» της Επιτροπής, δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 145, σ. 43), μια πρώτη αίτηση για πρόσβαση σε ορισμένο αριθμό εγγράφων σχετικά με την έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού.
- 40 Με επιστολή της 7ης Ιανουαρίου 2004, η Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου ενημέρωσε την αιτούσα ότι είχε προσδιορίσει 24 έγγραφα τα οποία είχε αποφασίσει να γνωστοποιήσει στο σύνολό τους. Στις 13 Ιανουαρίου 2004, η αιτούσα υπέβαλε επιβεβαιωτική αίτηση προβάλλοντας ότι η απάντηση της Γενικής Γραμματείας δεν κάλυπτε επαρκώς όλες τις πτυχές της αρχικής αιτήσεώς της. Στις 15 Ιανουαρίου 2004, η μονάδα «Επικοινωνία και Πληροφόρηση» της ΓΔ «Αλιεία» της Επιτροπής απηύθυνε επιστολή μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στον νομικό σύμβουλο της προσφεύγουσας σε απάντηση της αρχικής αιτήσεώς της για πρόσβαση σε έγγραφα.

Στις 10 Φεβρουαρίου 2004, το Συμβούλιο ενέκρινε μια απάντηση στην επιβεβαιωτική αίτηση και αποκάλυψε ορισμένο αριθμό συμπληρωματικών εγγράφων, τα οποία απαριθμούνται στο σημείο 4 της απαντήσεώς του.

41 Με δικόγραφο που κατέθεσε στις 2 Φεβρουαρίου 2004 στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου, η αιτούσα άσκησε προσφυγή, κατ' εφαρμογήν των άρθρων 230 ΕΚ και 231 ΕΚ, αποσκοπούσα, μεταξύ άλλων, στη μερική ακύρωση του προσβαλλόμενου κανονισμού κατά το μέτρο που αυτός επηρεάζει τα ύδατα των Αζορών, και ιδίως του άρθρου 3, του άρθρου 5, παράγραφος 1, του άρθρου 11, του άρθρου 13, στοιχείο β', και του άρθρου 15 του προσβαλλόμενου κανονισμού και του παραρτήματος του εν λόγω κανονισμού.

42 Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσε στις 9 Μαρτίου 2004 στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου, η αιτούσα υπέβαλε την παρούσα αίτηση κατ' εφαρμογήν των άρθρων 242 ΕΚ και 243 ΕΚ και του άρθρου 104 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, η οποία αποσκοπεί στο να ανασταλεί μερικώς η εκτέλεση του προσβαλλόμενου κανονισμού και/ή στο να διαταχθούν οποιαδήποτε άλλα προσωρινά μέτρα κρίνονται ενδεδειγμένα. Ειδικότερα, η αιτούσα ζητεί από τον Πρόεδρο του Πρωτοδικείου:

— «να αναστείλει την εφαρμογή των άρθρων 3 και 11 και του παραρτήματος του [προσβαλλόμενου κανονισμού], εν αναμονή της απόφασης του Πρωτοδικείου επί της κύριας προσφυγής ή μέχρι νεότερη διαταγή του Προέδρου του Πρωτοδικείου, κατά το μέτρο που οι ως άνω διατάξεις:

— ορίζουν ότι η αλιευτική προσπάθεια δυνάμει του κανονισμού θα καθοριστεί μόνο σε συνάρτηση με το σκοπούμενο είδος και τη ζώνη CIEM/Corace, αλλά όχι και σε συνάρτηση με τον τύπο των αλιευτικών εργαλείων που χρησιμοποιούνται, ανεξαρτήτως του αν τα εν λόγω εργαλεία είναι σταθερά ή συρόμενα·

- αποκλείουν από το πεδίο εφαρμογής των άρθρων 3 και 11 τα βενθικά είδη που κάλυπτε ο κανονισμός 2347/2002·
- να αναστείλει την εφαρμογή του άρθρου 15 του [προσβαλλόμενου κανονισμού], εν αναμονή της αποφάσεως του Πρωτοδικείου επί της κύριας προσφυγής ή μέχρι νεότερη διαταγή του Προέδρου του Πρωτοδικείου, κατά το μέτρο που η κατάργηση των [κανονισμών του 1995]:
- καταργεί την αρμοδιότητα της Κοινότητας να καθορίζει την αλιευτική προσπάθεια σε συνάρτηση όχι μόνον με τα σκοπούμενα είδη και τη ζώνη CIEM/Corace, αλλά και σε συνάρτηση με τον τύπο των αλιευτικών εργαλείων που χρησιμοποιούνται (άρθρο 3, παράγραφος 1, άρθρο 6 και παράρτημα 1 του κανονισμού 685/95, και άρθρο 2 και παράρτημα του κανονισμού 2027/95) και καταργεί τον καθορισμό των ιδίων, που είχε πραγματοποιηθεί με τον κανονισμό 2027/95·
- καταργεί την εξουσία να καθορίζεται η μέγιστη ετήσια αλιευτική προσπάθεια ανά ζώνη όσον αφορά τα βενθικά είδη που κάλυπτε ο κανονισμός 2347/2002 και καταργεί τον καθορισμό της προσπάθειας αυτής, που είχε πραγματοποιηθεί με τον κανονισμό 2027/95·
- καταργεί την απαγόρευση προσβάσεως των ισπανικών σκαφών στα χωρικά ύδατα υπό την κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία της Πορτογαλίας στη ζώνη CIEM X και [στο τμήμα] Corace [34.2.0] για την αλιεία του τόνου και των τονοειδών (παράρτημα III, σημείο 3, του κανονισμού 685/95)·
- μπορεί να αρχίσει να ισχύει από 1ης Αυγούστου 2004, ανεξαρτήτως του αν τεθεί σε ισχύ κανονισμός σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 2 ή παράγραφος 3, του [προσβαλλόμενου κανονισμού]·

- να αναστείλει την εφαρμογή του άρθρου 5, παράγραφος 1, του προσβαλλόμενου κανονισμού, εν αναμονή της αποφάσεως του Πρωτοδικείου επί της κύριας προσφυγής ή μέχρι νεότερη διαταγή του Προέδρου του Πρωτοδικείου, κατά το μέτρο που η ως άνω διάταξη δεν διατηρεί την απαγόρευση προσβάσεως των ισπανικών σκαφών στα χωρικά ύδατα υπό την κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία της Πορτογαλίας στη ζώνη CIEM X και [στο τμήμα] Corace [34.2.0] για την αλιεία του τόνου και των τονοειδών·

- να αναστείλει την εφαρμογή του άρθρου 13, στοιχείο β', του [προσβαλλόμενου κανονισμού], εν αναμονή της αποφάσεως του Πρωτοδικείου επί της κύριας προσφυγής ή μέχρι νεότερη διαταγή του Προέδρου του Πρωτοδικείου, κατά το μέτρο που η ως άνω διάταξη καταργεί την εφαρμογή των άρθρων 19α, παράγραφος 3, 19β, 19γ, 19δ και 19ε του κανονισμού 2847/93 στα ύδατα υπό την κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία της Πορτογαλίας γύρω από τις Αζόρες·

- επικουρικώς, να εκδώσει προσωρινή διάταξη ισχύουσα μέχρι την έκδοση της αποφάσεως στην υπόθεση T-37/04 ή μέχρι νεότερη διαταγή του Προέδρου του Πρωτοδικείου, αποσκοπούσα στην απαγόρευση της αλιείας τόνων ή τονοειδών από τα ισπανικά σκάφη στα ύδατα των Αζορών και στην απαγόρευση αλιείας βενθικών ειδών και ειδών βαθέων υδάτων από σκάφη προελεύσεως άλλων κρατών μελών, εκτός της Πορτογαλίας·

- να λάβει κάθε διάταξη ή άλλο μέτρο που κρίνεται δίκαιο και ενδεδειγμένο υπό τις συνθήκες της προκειμένης υποθέσεως·

- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.»

43 Στις 31 Μαρτίου 2004, το Συμβούλιο κατέθεσε παρατηρήσεις επί της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων. Με τις παρατηρήσεις του, το Συμβούλιο ζητεί από τον Πρόεδρο του Πρωτοδικείου:

- να απορρίψει την αίτηση ως απαράδεκτη·
- επικουρικώς, να απορρίψει την αίτηση ως αβάσιμη·
- να καταδικάσει την αιτούσα στα δικαστικά έξοδα.

44 Με δικόγραφα που κατέθεσαν, αντιστοίχως, στις 30 Μαρτίου 2004 και την 1η Απριλίου 2004 στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου, η Επιτροπή και το Βασίλειο της Ισπανίας ζήτησαν να παρέμβουν στην παρούσα διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων υπέρ του Συμβουλίου.

45 Οι αιτήσεις παρεμβάσεως επιδόθηκαν στους διαδίκους κατ' εφαρμογήν του άρθρου 116, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας.

46 Με επιστολές της 6ης Απριλίου 2004, η αιτούσα και το Συμβούλιο επιβεβαίωσαν αμφότερα ότι δεν είχαν καμία αντίρρηση όσον αφορά τις αιτήσεις παρεμβάσεως που κατέθεσαν στην παρούσα διαδικασία η Επιτροπή και το Βασίλειο της Ισπανίας.

47 Με διάταξη της 20ής Απριλίου 2004, ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου επέτρεψε την παρέμβαση της Επιτροπής και του Βασιλείου της Ισπανίας στην παρούσα διαδικασία υπέρ του Συμβουλίου.

48 Στις 21 Απριλίου 2004, η Επιτροπή και το Βασίλειο της Ισπανίας κατέθεσαν παρατηρήσεις επί της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων. Με τις παρατηρήσεις τους, η Επιτροπή και το Βασίλειο της Ισπανίας ζητούν από τον Πρόεδρο του Πρωτοδικείου:

— να απορρίψει την αίτηση ως απαράδεκτη·

— επικουρικώς, να απορρίψει την αίτηση ως αβάσιμη·

— να καταδικάσει την αιτούσα στα δικαστικά έξοδα.

49 Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσε στις 22 Απριλίου 2004 στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου, το Συμβούλιο προέβαλε, δυνάμει του άρθρου 114, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ένσταση απαραδέκτου της κύριας προσφυγής, με την οποία ζητεί από το Πρωτοδικείο να απορρίψει την προσφυγή μερικής ακυρώσεως του προσβαλλόμενου κανονισμού ως προδήλως απαράδεκτη και να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

50 Στις 27 Απριλίου 2004, η αιτούσα και η Επιτροπή κλήθηκαν να προσκομίσουν, έως τις 28 Απριλίου 2004, αντιστοίχως, αφενός, όλα τα έγγραφα που έλαβαν σε απάντηση στην αίτηση για πρόσβαση σε έγγραφα, την οποία υπέβαλε η αιτούσα στις 12 Δεκεμβρίου 2003, και σε απάντηση στις μεταγενέστερες επιβεβαιωτικές αιτήσεις και, αφετέρου, φωτοαντίγραφα της προτάσεως της Επιτροπής για τη θέσπιση κανονισμού εφαρμογής δυνάμει του άρθρου 11 του προσβαλλόμενου κανονισμού. Η Επιτροπή προσκόμισε στις 27 Απριλίου 2004 τα έγγραφα που ζητήθηκαν. Η αιτούσα προσκόμισε στις 29 Απριλίου 2004 τα έγγραφα που ζητήθηκαν και τα εν λόγω έγγραφα έγιναν δεκτά ως έγγραφα τα οποία κατατέθηκαν στη δικογραφία με απόφαση της 30ής Απριλίου 2004.

- 51 Με χωριστό έγγραφο που κατέθεσε στις 30 Απριλίου 2004 στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου, το Συμβούλιο ζήτησε να αφαιρεθούν από τη δικογραφία της παρούσας υποθέσεως δύο έγγραφα που επισυνάπτονται σε παράρτημα των παρατηρήσεων που κατέθεσε το Βασίλειο της Ισπανίας στις 21 Απριλίου 2003, τα οποία αποτελούντο από γνωμοδοτήσεις της νομικής υπηρεσίας του Συμβουλίου, και να μη ληφθούν υπόψη τα εν λόγω έγγραφα. Το Βασίλειο της Ισπανίας κλήθηκε να υποβάλει, κατά την ορισθείσα στις 5 Μαΐου 2004 συνεδρίαση, τις παρατηρήσεις του επί του αιτήματος του Συμβουλίου.
- 52 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 29 Απριλίου 2004 και στις 30 Απριλίου 2004, τέσσερις οργανώσεις, η Seas at Risk, το WWF — World Wide Fund for Nature (στο εξής: WWF), εκπροσωπούμενες από τον R. Buxton, solicitor, και τον D. Owen, barrister, η Porto de Abrigo — Organização de Produtores da Pesca CRL (στο εξής: Porto de Abrigo) και η GÊ-Questa — Associação de Defesa do Ambiente (στο εξής: GÊ-Questa), εκπροσωπούμενες από τον P. Linhares Dias, δικηγόρο, ζήτησαν να παρέμβουν στην παρούσα διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων υπέρ της αιτούσας.
- 53 Οι τέσσερις αιτούσες την παρέμβαση κλήθηκαν να παραστούν κατά την ορισθείσα στις 5 Μαΐου 2004 συνεδρίαση και να προβάλουν τα επιχειρήματά τους κατά την εν λόγω συνεδρίαση, υπό την επιφύλαξη της εκβάσεως των αντιστοιχών αιτήσεών τους.
- 54 Στις 5 Μαΐου 2004, η αιτούσα, το Συμβούλιο, η Επιτροπή, το Βασίλειο της Ισπανίας και οι αιτούσες την παρέμβαση (WWF, Seas at Risk, Porto de Abrigo και GÊ-Questa) προέβαλαν τα επιχειρήματά τους κατά τη συνεδρίαση και απάντησαν σε ερωτήσεις που έθεσε ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου. Όσον αφορά τις αιτούσες την παρέμβαση, ναι μεν ο Πρόεδρος επέτρεψε και στις τέσσερις να προβάλουν τα επιχειρήματά τους επί της αιτήσεώς τους καθώς και επί του βασίμου της παρούσας αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων, πλην όμως επεφυλάχθη ως προς την τελική απόφασή του επί της αιτήσεώς τους παρεμβάσεως.
- 55 Δεδομένου ότι, κατά τη συνεδρίαση, το Βασίλειο της Ισπανίας δεν προέβαλε αντίρρηση ως προς το αίτημα του Συμβουλίου να αφαιρεθούν από τη δικογραφία και να μη ληφθούν υπόψη τα δύο έγγραφα που επισυνάπτονται σε παράρτημα των παρατηρήσεων του Βασιλείου της Ισπανίας της 21ης Απριλίου 2004, ο Πρόεδρος αποφάσισε, κατά τη συνεδρίαση, να διατάξει την αφαίρεση των δύο αυτών εγγράφων από τη δικογραφία.

- 56 Στις 18 Ιουνίου 2004, η αιτούσα υπέβαλε αίτηση αποσκοπούσα στο να προχωρήσει εκ νέου το Πρωτοδικείο στην έγγραφη διαδικασία και στο να δεχθεί το Πρωτοδικείο το σχετικό τμήμα της εκθέσεως του Ιουνίου 2004 της συμβουλευτικής επιτροπής για τη διαχείριση της αλιείας (ΣΕΔΑ) του διεθνούς συμβουλίου για την εξερεύνηση της θάλασσας (ΔΣΕΘ). Ο Πρόεδρος αποφάσισε να δεχθεί την εν λόγω έκθεση και, στις 30 Ιουνίου 2004, ο Γραμματέας του Πρωτοδικείου διαβίβασε αντίγραφο της εν λόγω εκθέσεως στους λοιπούς διαδίκους προκειμένου να τους επιτρέψει να υποβάλουν οποιεσδήποτε παρατηρήσεις. Στις 6 Ιουλίου 2004, το Συμβούλιο, η Επιτροπή και το Βασίλειο της Ισπανίας υπέβαλαν τις παρατηρήσεις τους.

Σκεπτικό

A — Επί των αιτήσεων παρεμβάσεως του WWF, της Seas at Risk, της Porto de Abrigo και της GE-Questa

- 57 Όπως προαναφέρθηκε, το WWF, η Seas at Risk, η Porto de Abrigo και η GE-Questa ζήτησαν να παρέμβουν κατ' εφαρμογήν του άρθρου 40, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου. Κατά τη συνεδρίαση, οι άλλοι διάδικοι δεν προέβαλαν καμία αντίρρηση ως προς το γεγονός ότι οι ως άνω αιτούσες την παρέμβαση ζήτησαν να τους επιτραπεί να παρέμβουν στην παρούσα διαδικασία.
- 58 Σύμφωνα με το άρθρο 40, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου, το οποίο εφαρμόζεται στο Πρωτοδικείο δυνάμει του άρθρου 53, πρώτο εδάφιο, του εν λόγω Οργανισμού, το δικαίωμα ενός ιδιώτη να ασκεί παρέμβαση σε μια διαφορά της οποίας έχει επληφθεί το Πρωτοδικείο εξαρτάται από την προϋπόθεση ότι ο τελευταίος αποδεικνύει ότι έχει συμφέρον στην επίλυση της διαφοράς.
- 59 Επ' αυτού, αποτελεί πάγια νομολογία ότι η έννοια του συμφέροντος στην επίλυση της διαφοράς πρέπει να νοείται ως το άμεσο και ενεστώς συμφέρον για την ευδοκίμηση των αιτημάτων. Είναι αναγκαίο να εξακριβωθεί, μεταξύ άλλων, αν ο

αιτών την παρέμβαση θίγεται ευθέως από την προσβαλλόμενη πράξη και αν είναι βέβαιον ότι έχει συμφέρον στην επίλυση της διαφοράς (βλ. διάταξη του προέδρου του πρώτου τμήματος του Πρωτοδικείου της 3ης Ιουνίου 1999, T-138/98, ACAV κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1999, σ. II-1797, σκέψη 14, και διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 10ης Ιουλίου 2000, T-54/00 R, Federación de Cofradías de Pescadores de Guirúzcoa κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2000, σ. II-2875, σκέψη 15, και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Επιτρέπεται η παρέμβαση ενώσεων προκειμένου να προστατευθούν τα συμφέροντα των μελών τους σε υποθέσεις στις οποίες ανακύπτουν βασικά ζητήματα δυνάμενα να επηρεάσουν τα εν λόγω συμφέροντα (βλ. διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 28ης Σεπτεμβρίου 1998, C-151/98 P, Pharos κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. I-5441, σκέψη 6, και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 60 Η Porto de Abrigo είναι μια συνεταιριστική εταιρία περιορισμένης ευθύνης, που αποτελεί μια οργάνωση των παραγωγών. Σύμφωνα με το καταστατικό της, κύριος στόχος της ως άνω εταιρίας είναι η προστασία των συμφερόντων των μελών της που είναι κυρίως αλιείς που ασκούν τη δραστηριότητά τους στις Αζόρες.
- 61 Είναι προφανές ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός, που διέπει τις αλιευτικές δραστηριότητες, μεταξύ άλλων, στα ύδατα των Αζορών, και οποιαδήποτε διάταξη με την οποία αναστέλλεται η εφαρμογή του ή με την οποία λαμβάνονται άλλα προσωρινά μέτρα θα είχε ουσιώδη και άμεση επίπτωση επί των μελών της Porto de Abrigo, των οποίων ο βιοπορισμός εξαρτάται από τις ως άνω αλιευτικές δραστηριότητες. Επομένως, πρέπει να θεωρηθεί ότι η Porto de Abrigo έχει άμεσο και βέβαιο συμφέρον για την έκβαση της παρούσας διαδικασίας.
- 62 Κατά συνέπεια, πρέπει να επιτραπεί στην Porto de Abrigo να παρέμβει στην παρούσα διαδικασία, όπως αυτή ζήτησε, υπέρ της αιτούσας.
- 63 Η GE-Questa είναι μια ένωση μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα για την προστασία του περιβάλλοντος, που έχει ως κύριο στόχο την προστασία του περιβάλλοντος και την προαγωγή αυτού, καθώς και τη μελέτη και την προστασία της εθνικής και πολιτιστικής κληρονομιάς του αρχιπελάγους των Αζορών. Το καταστατικό της αναθέτει ρητώς στην GE-Questa να προστατεύει τη φυσική κληρονομιά του αρχιπελάγους των Αζορών που περιλαμβάνει τον πληθυσμό των ιχθύων και τα θαλάσσια οικοσυστήματα του εν λόγω αρχιπελάγους.

- 64 Η αναστολή εκτέλεσως του προσβαλλόμενου κανονισμού θα είχε άμεσο αποτέλεσμα επί των αλιευτικών δραστηριοτήτων στα ύδατα των Αζορών, συμπεριλαμβανομένης της χρησιμοποίησης αλιευτικών εργαλείων που ενδέχεται να έχουν σημαντική επίπτωση επί του οικοσυστήματος των υδάτων των Αζορών, ζώνης που αποτελεί την κύρια ζώνη δραστηριότητας της GÊ-Questa. Επομένως, πρέπει να θεωρηθεί ότι η GÊ-Questa έχει άμεσο και βέβαιο συμφέρον για την έκβαση της παρούσας διαδικασίας.
- 65 Κατά συνέπεια, πρέπει να επιτραπεί στην GÊ-Questa να παρέμβει στην παρούσα διαδικασία, όπως αυτή ζήτησε, υπέρ της αιτούσας.
- 66 Η Seas at Risk ισχυρίζεται ότι είναι μια ανεξάρτητη, μη κερδοσκοπική διεθνής οργάνωση προστασίας του περιβάλλοντος· η έδρα της βρίσκεται στις Κάτω Χώρες. Η Seas at Risk έχει ως σκοπό την προστασία και την αποκατάσταση του θαλάσσιου περιβάλλοντος. Η Seas at Risk είναι η μεγαλύτερη ευρωπαϊκή ομοσπονδία μη κυβερνητικών περιβαλλοντικών οργανώσεων, στην οποία συμμετέχουν δεκαέξι οργανώσεις που βρίσκονται σε οκτώ κράτη μέλη και στη Νορβηγία και η οποία εκπροσωπεί τις εν λόγω οργανώσεις σε ευρωπαϊκό επίπεδο στην επιτροπή OSPAR (Σύμβαση για την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος του Βορειοανατολικού Ατλαντικού), στην επιτροπή αλιείας Βορειοανατολικού Ατλαντικού (CPANE), στον Διεθνή Ναυτιλιακό Οργανισμό και στο πλαίσιο των σχετικών με τη συνδιάσκεψη για την προστασία της Βόρειας Θάλασσας διαδικασιών. Η Seas at Risk ασχολείται αποκλειστικώς με ζητήματα σχετικά με το θαλάσσιο περιβάλλον και το γεωγραφικό πεδίο δραστηριοτήτων της καλύπτει το σύνολο του βορειοανατολικού Ατλαντικού.
- 67 Οι σκοποί τους οποίους επιδιώκει το WWF είναι ακόμη ευρύτεροι από εκείνους που επιδιώκει η Seas at Risk. Σύμφωνα με την αίτησή του, το WWF είναι μία από τις μεγαλύτερες παγκοσμίως οργανώσεις προστασίας του περιβάλλοντος, η οποία έχει περίπου πέντε εκατομμύρια υποστηρικτές και της οποίας το γεωγραφικό πεδίο δραστηριοτήτων καλύπτει περισσότερες από 100 χώρες. Αποστολή του WWF είναι να παύσει η υποβάθμιση του φυσικού περιβάλλοντος του πλανήτη. Το WWF συμμετέχει σε ένα πρόγραμμα «θαλασσών που βρίσκονται σε κίνδυνο» το οποίο καλύπτει τα ωκεάνια ύδατα σε ολόκληρη την υφήλιο. Επίσης, το WWF έχει δραστηριοποιηθεί ενεργά σε ένα πρόγραμμα για τον Βορειοανατολικό Ατλαντικό το οποίο εστιάζει το ενδιαφέρον του στην προαγωγή της βιώσιμης αλιείας και στην κατάρτιση δικτύων προστατευομένων θαλασσίων περιοχών εντός της επιτροπής OSPAR και των κρατών μελών της.

- 68 Στην κοινή αίτηση παρεμβάσεώς τους, η Seas at Risk και το WWF ισχυρίζονται ότι έχουν άμεσο και ειδικό συμφέρον για την έκβαση της παρούσας διαδικασίας. Η Seas at Risk και το WWF υποστηρίζουν ότι οι δραστηριότητές τους επικεντρώνονται στην αλιεία βαθέων υδάτων, στην προστασία του θαλασσίου περιβάλλοντος καθώς και στην προστασία των θαλασσίων οικοτόπων, συμπεριλαμβανομένων των υποθαλάσσιων υψωμάτων, και ότι έχουν αφιερώσει, κατά τη διάρκεια των τελευταίων ετών, σημαντικούς πόρους για την προαγωγή της προστασίας των αποθεμάτων ιχθύων και των οικοτόπων που εμπίπτουν στο καθεστώς που εισήγαγε ο προσβαλλόμενος κανονισμός. Επιπλέον, η Seas at Risk και το WWF υποστηρίζουν ότι έλαβαν μέρος σε δραστηριότητες ασκήσεως πίεσεως και ότι ήλθαν σε επαφή με κυβερνήσεις και με τα κοινοτικά θεσμικά όργανα πριν και κατά τη διάρκεια της νομοθετικής διαδικασίας που κατέληξε στην έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού. Τέλος, η Seas at Risk και το WWF υποστηρίζουν ότι πρέπει να επιτραπεί η παρέμβασή τους στην παρούσα διαδικασία για τον λόγο ότι στο πλαίσιο της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων ανακύπτουν σημαντικά ζητήματα άμεσου και ειδικού ενδιαφέρον για τη Seas at Risk και το WWF όσον αφορά την αλληλεπίδραση μεταξύ της πολιτικής της Ευρωπαϊκής Κοινότητας για το περιβάλλον και της ΚΑΠ. Κατά τη Seas at Risk και το WWF, τα μέλη των δύο οργανώσεων δικαιούνται να προσδοκούν από τις εν λόγω οργανώσεις να εκθέτουν τις απόψεις τους ενώπιον των κοινοτικών δικαστηρίων υπό περιστάσεις όπως αυτές της προκειμένης υποθέσεως.
- 69 Τα ως άνω επιχειρήματα δεν μπορούν να γίνουν δεκτά. Σε αντίθεση με τις δύο οργανώσεις των Αζορών, η έκταση των συμφερόντων της Seas at Risk και του WWF είναι πολύ ευρεία και πολύ γενική για να επηρεαστεί ουσιαδώς από την έκβαση της παρούσας διαδικασίας και, ως εκ τούτου, δεν είναι ικανή να παράσχει στον δικάζοντα κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή τη δυνατότητα να επιτρέψει την παρέμβαση του WWF και της Seas at Risk στην παρούσα διαδικασία.
- 70 Συγκεκριμένα, παρά την εμπειρία και την ανάμειξη των δύο οργανώσεων στην αντιμετώπιση περιβαλλοντικών ζητημάτων, οι σκοποί και οι δραστηριότητες των εν λόγω οργανώσεων καλύπτουν εκτεταμένες γεωγραφικές ζώνες και δεν επικεντρώνονται αποκλειστικώς ή κυρίως στα ύδατα των Αζορών. Ωστόσο, η αιτούσα ζητεί τη μερική αναστολή εκτελέσεως του προσβαλλόμενου κανονισμού μόνο σε σχέση με τα ύδατα των Αζορών. Επιπλέον, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός διέπει τις αλιευτικές δραστηριότητες στα ύδατα των Αζορών και ότι η εφαρμογή του δεν θα επηρεάσει σε σημαντικό βαθμό τις δραστηριότητες του WWF ή της Seas at Risk, οι οποίες συνίστανται στη διεξαγωγή επιστημονικών ερευνών σχετικά με το περιβάλλον και στην άσκηση πίεσεως σχετικά με περιβαλλοντικά ζητήματα σε ένα πολύ ευρύτερο πλαίσιο. Τα μέλη και οι υποστηρικτές της Seas at Risk και του WWF βρίσκονται σε ολόκληρη την υφήλιο και τα συμφέροντά τους, που συνίστανται στην προστασία του περιβάλλοντος εν γένει, είναι ακόμη πιο απομακρυσμένα.

- 71 Επομένως, η Seas at Risk και το WWF δεν απέδειξαν την ύπαρξη άμεσου και ενεστώτος συμφέροντος για την εκδοθησόμενη απόφαση επί των αιτημάτων της αιτούσας στο πλαίσιο της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, οπότε η αίτησή τους παρεμβάσεως πρέπει να απορριφθεί.

B — Επί της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων

1. Επιχειρήματα των διαδίκων

α) Επιχειρήματα που προέβαλε η αιτούσα

Επί του παραδεκτού

- 72 Η αιτούσα υποστηρίζει ότι έχει ενεργητική νομιμοποίηση δυνάμει του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, για τον λόγο ότι η προσβαλλόμενη πράξη την αφορά άμεσα και ατομικά, καίτοι η εν λόγω πράξη είναι κανονισμός του Συμβουλίου.
- 73 Όσον αφορά το κριτήριο του άμεσου συμφέροντος, η αιτούσα υποστηρίζει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός σφετερίζεται ευθέως τις εξουσίες της να νομοθετεί συναφώς και να ρυθμίζει τα σχετικά με την αλιεία ζητήματα στα ύδατα που εμπίπτουν στη δικαιοδοσία της. Τα αποτελέσματα του προσβαλλόμενου κανονισμού απορρέουν άμεσα από αυτόν, καθόσον στα κράτη μέλη, και ειδικότερα στην Πορτογαλία, δεν έχει αφεθεί καμία ελευθερία δράσεως όσον αφορά την εφαρμογή του μέτρου.

- 74 Ως προς το ατομικό συμφέρον, η αιτούσα προβάλλει δύο κύρια επιχειρήματα. Πρώτον, η αιτούσα υποστηρίζει ότι τυγχάνει ειδικής προστασίας χορηγούμενης από τη Συνθήκη δυνάμει του άρθρου 299, παράγραφος 2, ΕΚ, και ότι, επιπλέον, ο προσβαλλόμενος κανονισμός αναγνωρίζει ρητώς την ιδιάζουσα κατάσταση της και περιλαμβάνει ειδικές διατάξεις (άρθρο 5 του προσβαλλόμενου κανονισμού) όσον αφορά την αιτούσα. Δεύτερον, ο προσβαλλόμενος κανονισμός στερεί από την αιτούσα την εξουσία της να ρυθμίζει τα της αλιείας στα ύδατα των Αζορών.

Επί του *fumus boni juris*

- 75 Η αιτούσα υποστηρίζει ότι η προσφυγή της κατά του προσβαλλόμενου κανονισμού, η οποία στηρίζεται σε έξι χωριστούς λόγους ακυρώσεως, είναι όντως βάσιμη.
- 76 Η αιτούσα προβάλλει, πρώτον, ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός παραβαίνει το δίκαιο του περιβάλλοντος, και ειδικότερα τα άρθρα 6 ΕΚ και 174, παράγραφοι 1 έως 3, ΕΚ, και τον βασικό κανονισμό με το να μην τηρεί σημαντικές περιβαλλοντικές αρχές που είναι υποχρεωτικές στο πλαίσιο της νομοθεσίας στο πεδίο της ΚΑΠ, ήτοι τις αρχές της βιώσιμης αναπτύξεως, της προφυλάξεως, της προληπτικής δράσεως, της διορθώσεως στην πηγή και την αρχή ο ρυπαίνων πληρώνει. Κατά την αιτούσα, όλες οι προαναφερθείσες αρχές παραβιάζονται διότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός θα επιφέρει επίταση της αλιευτικής προσπάθειας, ζημία στο θαλάσσιο περιβάλλον και εξάντληση των αποθεμάτων ιχθύων.
- 77 Ειδικότερα, η αιτούσα υποστηρίζει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός θα έχει τις ακόλουθες συνέπειες. Ο εν λόγω κανονισμός, καταργώντας τους κανονισμούς του 1995 οι οποίοι περιόριζαν την πρόσβαση των αλλοδαπών σκαφών στα ύδατα των Αζορών και οι οποίοι, κατ' ουσίαν, απαγόρευαν τη χρησιμοποίηση αλιευτικών εργαλείων στα ως άνω ύδατα, θα οδηγήσει σε μια αισθητή ανάπτυξη της αλιευτικής προσπάθειας από τον βιομηχανικό στόλο άλλων κρατών μελών. Τούτο συμβαίνει διότι τα άρθρα 3 και 11 του προσβαλλόμενου κανονισμού αποκλείουν από τον ορισμό των σχετικών τύπων αλιείας κάθε αναφορά στα αλιευτικά εργαλεία, επιτρέποντας κατ' αυτόν τον τρόπο, εμμέσως, τη χρήση των εν λόγω εργαλείων. Επιπλέον, οι ως άνω διατάξεις αποκλείουν τα σχετικά είδη τα οποία περιέχονται στο παράρτημα Ι του κανονισμού 2347/2002, που περιόριζε την αλιευτική προσπάθεια για ορισμένα είδη ιχθύων που βρίσκονται σε βαθέα ύδατα. Επιπλέον, η αιτούσα

υποστηρίζει ότι το άρθρο 15 του προσβαλλόμενου κανονισμού καταργεί τους κανονισμούς του 1995 προτού καν αρχίσει να ισχύει ο κανονισμός εφαρμογής σχετικά με τον περιορισμό της αλιευτικής προσπάθειας. Το άρθρο 5 καθορίζει μια ζώνη προστασίας 100 ναυτικών μιλίων επομένως, το εν λόγω άρθρο δεν ρυθμίζει τη ζώνη μεταξύ 100 ναυτικών μιλίων και 200 ναυτικών μιλίων και επιτρέπει στα αλλοδαπά σκάφη να αλιεύουν εκεί όλα τα είδη ιχθύων, συμπεριλαμβανομένων των αποθεμάτων ιχθύων που βρίσκονται σε βαθιά ύδατα και του τόνου. Τέλος, το άρθρο 13 του προσβαλλόμενου κανονισμού καταργεί το σύστημα σηματοδότησεως, στερώντας κατ' αυτόν τον τρόπο από την αιτούσα ουσιώδεις πληροφορίες που θα της παρείχαν τη δυνατότητα να ελέγχει αποτελεσματικότερα τις αλιευτικές δραστηριότητες που ασκούνται στα ύδατα που υπάγονται στη δικαιοδοσία της.

78 Υπό το πρίσμα των ως άνω προβαλλόμενων αποτελεσμάτων, η αιτούσα υποστηρίζει ότι υπάρχει παραβίαση της αρχής της βιώσιμης αναπτύξεως που διατυπώνεται στο άρθρο 6 ΕΚ και στο άρθρο 2, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού. Επίσης, παραβιάζεται η αρχή της προφυλάξεως (που διατυπώνεται στο άρθρο 6 ΕΚ και στο άρθρο 174, παράγραφος 2, ΕΚ, καθώς και στο άρθρο 2 του βασικού κανονισμού), καθόσον το Συμβούλιο δεν έλαβε υπόψη επιστημονικές αποδείξεις και καθόσον ο προσβαλλόμενος κανονισμός θα οδηγήσει στην ύπαρξη εντατικής αλιείας στις σχετικές ζώνες και θα στερήσει από την αιτούσα απαραίτητα επιστημονικά πληροφοριακά στοιχεία, τα οποία θα μπορούσαν να της χρησιμεύσουν για μελλοντικές προληπτικές δράσεις. Η αρχή της προληπτικής δράσεως (άρθρο 174, παράγραφος 2, ΕΚ και άρθρα 7, 8 και 26 του βασικού κανονισμού) παραβιάζεται διότι το Συμβούλιο, θεσπίζοντας τον προσβαλλόμενο κανονισμό, δεν έλαβε υπόψη τη σοβαρή απειλή που ενυπάρχει για το περιβάλλον. Η αρχή της διορθώσεως στην πηγή παραβιάζεται διότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός στερεί από τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοικήσεως, που έχουν άριστες γνώσεις σχετικά με τα ύδατα των Αζορών, τις εξουσίες τους να αντιμετωπίζουν τα οικολογικά ζητήματα που σχετίζονται με τα ύδατα των Αζορών. Τέλος, παραβιάζεται η αρχή ο ρυπαίνων πληρώνει, διότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός επιτρέπει στον βιομηχανικό στόλο να προξενεί ζημία στο περιβάλλον, χωρίς να αποκαθιστά την εν λόγω ζημία.

79 Δεύτερον, η αιτούσα ισχυρίζεται ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός είναι ασυμβίβαστος με τις διατάξεις πρωτογενούς και παραγώγου δικαίου που αποσκοπούν στην προστασία των Αζορών. Ειδικότερα, η αιτούσα υποστηρίζει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός παραβαίνει το άρθρο 158 ΕΚ και το άρθρο 299, παράγραφος 2, ΕΚ για τον λόγο ότι ο εν λόγω κανονισμός δεν προστατεύει τις Αζόρες, σε αντίθεση με τον σκοπό των ανωτέρω διατάξεων. Ο προσβαλλόμενος κανονισμός, προξενώντας ζημία στο περιβάλλον των Αζορών και εξαντλώντας τα αλιευτικά αποθέματα των Αζορών, θα πλήξει τον τομέα της τοπικής αλιείας και θα αυξήσει τις αποκλίσεις μεταξύ των Αζορών και της ηπειρωτικής Ευρώπης.

- 80 Τρίτον, η αιτούσα ισχυρίζεται ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός, μη προστατεύοντας τους τοπικούς αλιείς, παραβιάζει την αρχή της σχετικής σταθερότητας που διατυπώνεται στον κανονισμό 2371/2002 (δέκατη έκτη, δέκατη έβδομη και δέκατη όγδοη αιτιολογική σκέψη του βασικού κανονισμού και άρθρο 20 του ίδιου κανονισμού).
- 81 Τέταρτον, η αιτούσα υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο, θεσπίζοντας τον προσβαλλόμενο κανονισμό, υπέπεσε σε παράβαση ουσιώδους τύπου καθόσον παρέλειψε να προβεί εκ νέου σε διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, παρά το σχετικό ρητό αίτημα που είχε διατυπωθεί στο ψήφισμα του Κοινοβουλίου και παρά τις σημαντικές τροποποιήσεις που εμφανίζονται στην οριστική έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού, και ιδίως την ενσωμάτωση του άρθρου 299, παράγραφος 2, ΕΚ ως νομικής βάσεως, τη μείωση της ζώνης προστασίας γύρω από τις Αζόρες στα 100 μίλια, την κατάργηση του συστήματος σηματοδότησεως και τον αποκλεισμό των ειδών βαθέων υδάτων από το πεδίο εφαρμογής του καθεστώτος διαχείρισεως της μέγιστης αλιευτικής προσπάθειας.
- 82 Πέμπτον, η αιτούσα ισχυρίζεται ότι το Συμβούλιο παρέβη το άρθρο 4, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού καθόσον δεν έλαβε υπόψη τις διαθέσιμες επιστημονικές, τεχνικές και οικονομικές γνωμοδοτήσεις, και ιδίως τις εκθέσεις της επιστημονικής, τεχνικής και οικονομικής Επιτροπής αλιείας (ΕΤΟΕΑ) και καθόσον δεν προέβη σε μελέτη επιπτώσεων. Κατά την αιτούσα, τούτο προκύπτει σαφώς από τις απαντήσεις που παρέσχον η Επιτροπή και το Συμβούλιο στις αιτήσεις για πρόσβαση σε έγγραφα που είχε υποβάλει η αιτούσα.
- 83 Έκτον, η αιτούσα υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο, μη αιτιολογώντας επαρκώς τον προσβαλλόμενο κανονισμό, παρέβη το άρθρο 253 ΕΚ. Ειδικότερα, ο προσβαλλόμενος κανονισμός θα οδηγήσει στην πρόκληση των αντιθέτων αποτελεσμάτων από εκείνα που εκτίθενται στην τρίτη και στην έκτη αιτιολογική σκέψη και συνίστανται στην προστασία των υδάτων των Αζορών. Ούτε η τροποποίηση σε σχέση με το προηγούμενο καθεστώς ούτε η κατάργηση των κανονισμών του 1995 είναι αιτιολογημένες.

- 84 Τέλος, η αιτούσα αναφέρεται σε ορισμένα συμπληρωματικά επιχειρήματα των οποίων έγινε επίκληση με την κύρια προσφυγή, σύμφωνα με τα οποία ο προσβαλλόμενος κανονισμός παραβαίνει τον κανονισμό 1275/94 και παραβιάζει θεμελιώδεις αρχές του κοινοτικού δικαίου και το διεθνές δίκαιο της θάλασσας. Ωστόσο, πρέπει να επισημανθεί ότι, εκτός από την ως άνω αναφορά στην κύρια προσφυγή, η αιτούσα δεν παρέχει, με την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, καμία πληροφορία σχετικά με τους ανωτέρω ισχυρισμούς.

Επί του επείγοντος

- 85 Η αιτούσα υποστηρίζει ότι είναι αναγκαία η λήψη προσωρινών μέτρων καθόσον, ελλείψει των αιτουμένων προσωρινών μέτρων, το θαλάσσιο περιβάλλον, τα αλιευτικά αποθέματα και η τοπική οικονομία θα υποστούν σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία. Επομένως, ελλείψει τέτοιων μέτρων, η αιτούσα θα στερείτο πλήρους και αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας.
- 86 Όσον αφορά το θαλάσσιο περιβάλλον, η αιτούσα ισχυρίζεται ότι τα ζημιογόνα αποτελέσματα του προσβαλλόμενου κανονισμού θα αρχίσουν το αργότερο την 1η Αυγούστου 2004, ημερομηνία κατά την οποία οι κανονισμοί του 1995 θα καταργηθούν τυπικά κατ' εφαρμογήν του άρθρου 15 του προσβαλλόμενου κανονισμού. Η αιτούσα υποστηρίζει ότι η παρεχόμενη στα αλλοδαπά σκάφη άδεια αλιείας ειδών βαθέων υδάτων στα ύδατα των Αζωρών θα προαναγγελλει, για πρώτη φορά, τη χρήση αλιευτικών εργαλείων και μεθόδων που αποτελούν γενεσιουργό αιτία ζημιών, όπως της αλιείας με τράτες βυθού, της αλιείας με τράτες χωρίς επαφή με τον βυθό, της αλιείας με απλάδι βυθού και της εντατικής αλιείας με παραγάδια, που αφαιρούν πάρα πολλούς ιχθύς, αιχμαλωτίζουν αδιακρίτως όλα τα είδη και προκαλούν το πρόβλημα που αποκαλείται «αλιεία φάντασμα» (της οποίας τα αποτελέσματα εντείνονται στις ζώνες βαθέων υδάτων) στο πλαίσιο της οποίας απολεσθέντα εργαλεία εξακολουθούν να προκαλούν ζημία για μεγάλο χρονικό διάστημα. Όλες οι ως άνω μέθοδοι προκαλούν παράπλευρες ζημιές καταστρέφοντας τον θαλάσσιο πυθμένα, τους υφάλους και τα κοράλλια. Κατά την αιτούσα, η πρόταση της Επιτροπής σχετικά με την αλιεία με τράτες ενδέχεται να μην εγκριθεί εγκαίρως, και, έστω και αν εγκριθεί, η πρόταση αυτή θα ήταν ανεπαρκής καθόσον δεν θα απαγόρευε την προσφυγή σε άλλες μεθόδους εντατικής βιομηχανικής αλιείας, οι οποίες αποτελούν γενεσιουργό αιτία ζημιών.

87 Ως προς τα αλιευτικά αποθέματα, η αιτούσα ισχυρίζεται, επίσης, ότι τα ζημιογόνα αποτελέσματα του προσβαλλόμενου κανονισμού θα αρχίσουν το αργότερο την 1η Αυγούστου 2004. Η αιτούσα υποστηρίζει ότι πολλά αλλοδαπά (ισπανικά) σκάφη έχουν ήδη αρχίσει να αλιεύουν με εντατικό τρόπο στα ύδατα των Αζορών λόγω των δηλώσεων στις οποίες προέβησαν η Επιτροπή και το ισπανικό Υπουργείο Γεωργίας, σύμφωνα με τις οποίες ο προσβαλλόμενος κανονισμός είναι ήδη εν ισχύ. Πρώτον, η αιτούσα υποστηρίζει ότι ο κανονισμός εφαρμογής, που προβλέπεται στο άρθρο 11 του προσβαλλόμενου κανονισμού, για τον καθορισμό των μέγιστων επιπέδων αλιευτικής προσπάθειας δεν θα εκδοθεί εγκαίρως και ότι, ως εκ τούτου, θα υπάρχει νομικό κενό για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα. Δεύτερον, οι μέθοδοι εντατικής αλιείας που προαναγγέλλει ο προσβαλλόμενος κανονισμός θα προκαλέσουν την εξάντληση των αλιευτικών αποθεμάτων. Η αιτούσα υποστηρίζει, παραδείγματος χάρη, ότι τα ισπανικά σκάφη χρησιμοποιούν παραγάδια τα οποία έχουν έως 12 φορές περισσότερα αγκίστρια (24 000 αγκίστρια) από εκείνα που χρησιμοποιούν τα σκάφη των Αζορών (2 000 αγκίστρια). Επιπλέον, τα ισπανικά σκάφη έχουν μεγαλύτερη αυτοτέλεια και ικανότητα αποθηκεύσεως και μπορούν, επομένως, να αλιεύουν εντατικά για πολύ μεγαλύτερα χρονικά διαστήματα απ' ό,τι τα σκάφη των Αζορών. Λόγω της ταχείας αποδοτικότητας που παρέχει η αλιεία σε βαθέα ύδατα τα οποία δεν είχαν αποτελέσει προηγουμένως αντικείμενο εκμεταλλεύσεως, μεγάλος αριθμός σκαφών αναμένεται να αλιεύσει στα ύδατα των Αζορών. Τούτο θα μετέβαλλε την εύθραυστη οικολογική ισορροπία, η οποία βρίσκεται ήδη κοντά σε μη βιώσιμα επίπεδα, προκαλώντας ένα αποτέλεσμα αφανισμού «boom and bust» και την ταχεία και ανεπανόρθωτη εξάντληση των αλιευτικών αποθεμάτων. Συναφώς, η αιτούσα υπογραμμίζει ότι η ιδιαίτερη φύση των ιχθύων που βρίσκονται σε βαθέα ύδατα (χαμηλό ποσοστό γονιμότητας, βραδεία ωρίμαση και μακροζωία) καθιστά την ανανέωση του πληθυσμού τους εξαιρετικά βραδεία.

88 Όσον αφορά τον τομέα της αλιείας στις Αζόρες, η αιτούσα υποστηρίζει ότι η αραίωση των αλιευτικών αποθεμάτων θα προκαλέσει τον αφανισμό της τοπικής δραστηριότητας, η οποία εξαρτάται ιδιαιτέρως από την αλιεία, και ιδίως από την αλιεία σε βαθέα ύδατα (που εκπροσωπεί ποσοστό 59 % των αλιευμάτων στις Αζόρες). Κατά την αιτούσα, ποσοστό 31 % των αλιευμάτων στις Αζόρες προέρχεται από κοπάδια ιχθύων που βρίσκονται στην «απελευθερωμένη» ζώνη μεταξύ 100 και 200 ναυτικών μιλίων. Περίπου το 12 % του ενεργού πληθυσμού των Αζορών ασκεί δραστηριότητες που σχετίζονται με την αλιεία.

89 Η αιτούσα δέχεται ότι δεν μπορεί να προβλέψει πότε οι ζημιές θα καταστούν ανεπανόρθωτες, αλλά αναμένει ότι τα αποτελέσματα θα γίνουν αισθητά εντός μιας και μόνον αλιευτικής περιόδου. Εν πάση περιπτώσει, η αιτούσα ζητεί από το Πρωτοδικείο να εφαρμόσει την αρχή της προφυλάξεως και να διατάξει τη λήψη των

αιτουμένων προσωρινών μέτρων προκειμένου να αποφευχθούν τέτοια αποτελέσματα, παρά την έλλειψη μαθηματικής βεβαιότητας όσον αφορά το χρονικό σημείο κατά το οποίο θα προκληθούν οι επακολουθούσες ζημίες.

Επί της σταθμίσεως των συμφερόντων

- 90 Η αιτούσα προβάλλει ότι η στάθμιση των συμφερόντων κλίνει σαφώς υπέρ της λήψεως προσωρινών μέτρων, δεδομένου ότι, αν λαμβάνονταν τα εν λόγω μέτρα, τα αλιευτικά αποθέματα και το θαλάσσιο οικοσύστημα θα προστατεύονταν εν αναμονή της εκδόσεως της αποφάσεως επί της κύριας προσφυγής ενώ, συγχρόνως, κανένα άλλο πρόσωπο δεν θα περιερχόταν σε μειονεκτική θέση και η έκβαση της κύριας προσφυγής δεν θα επηρεαζόταν. Αν ευδοκιμήσουν τα αιτήματα του Συμβουλίου, τα συμφέροντα των αλιευτικών στόλων άλλων κρατών μελών, και ιδίως του Βασιλείου της Ισπανίας, θα έχουν διαφυλαχθεί: αν ευδοκιμήσουν τα αιτήματα της αιτούσας, τα συμφέροντά της θα έχουν διαφυλαχθεί.

β) Επιχειρήματα που προέβαλαν η Porto de Abrigo και η GÊ-Questa

- 91 Η Porto de Abrigo και η GÊ-Questa υποστηρίζουν τα επιχειρήματα της αιτούσας ότι προσβαλλόμενος κανονισμός θα επιτρέψει, ιδίως στα ισπανικά σκάφη, να ασκήσουν εντατική αλιεία στα ύδατα των Αζορών, τα οποία σκάφη έχουν πολύ μεγαλύτερη χωρητικότητα σε σχέση με τα σκάφη των Αζορών, έχουν επαναχρησιμοποιούμενα αλιευτικά εργαλεία, χρησιμοποιούν παραγάδια σε πλέον εκτεταμένες ζώνες (50/60 ναυτικά μίλια αντί 30 ναυτικών μιλίων) και παραμένουν στη θάλασσα για πολύ μεγαλύτερες χρονικές περιόδους (60 ημέρες αντί της συνήθους μιας εβδομάδας ενός σκάφους των Αζορών). Ήδη 58 ισπανικά σκάφη, κατά μηνιαίο μέσο όρο, αλιεύουν στα ύδατα των Αζορών, ενώ ο συνήθης συνολικός αριθμός τους ανερχόταν προηγουμένως σε τέσσερα σκάφη. Η εντατική αυτή αλιεία θα αποδεκατίσει πλήρως τα αλιευτικά αποθέματα στη ζώνη που βρίσκεται μεταξύ 100 ναυτικών μιλίων και 200 ναυτικών μιλίων και ακόμη και στη ζώνη που βρίσκεται μεταξύ 0 και 100 ναυτικών μιλίων λόγω του αποτελέσματος που αποκαλείται «αναρρόφηση» (οι ιχθύες αφαιρούνται από τα κοπάδια ιχθύων που διασχίζουν τη γραμμή των 100 ναυτικών μιλίων). Ο αποδεκατισμός των αλιευτικών αποθεμάτων προκαλεί σημαντικές ζημίες στο περιβάλλον και τον αφανισμό της δραστηριότητας της τοπικής αλιείας.

γ) Επιχειρήματα που προέβαλαν το Συμβούλιο, η Επιτροπή και το Βασίλειο της Ισπανίας

92 Κατ' αρχάς, το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από την Επιτροπή και το Βασίλειο της Ισπανίας, υποστηρίζει ότι η παρούσα αίτηση είναι προδήλως απαράδεκτη λόγω του ότι η κύρια προσφυγή είναι προδήλως απαράδεκτη.

93 Συναφώς, το Συμβούλιο προβάλλει, πρώτον, ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός είναι μέτρο γενικής ισχύος και όχι συγκεκριμένη απόφαση και ότι, κατά συνέπεια, η αιτούσα δεν μπορεί να προσβάλει τον εν λόγω κανονισμό. Δεύτερον, ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν αφορά, εν πάση περιπτώσει, ατομικά την αιτούσα. Το γενικό συμφέρον της αιτούσας για την οικονομική ευημερία της δραστηριότητας της αλιείας στην περιοχή δεν αρκεί για την πλήρωση του τυποποιημένου κριτηρίου που παρέχει τη δυνατότητα σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα να ασκούν προσφυγή κατ' εφαρμογήν του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, κριτηρίου σύμφωνα με το οποίο η προσβαλλόμενη πράξη πρέπει να θίγει τη νομική κατάσταση των ως άνω προσώπων λόγω ορισμένων ιδιαιτέρων χαρακτηριστικών τους ή λόγω μιας πραγματικής καταστάσεως η οποία τα διακρίνει έναντι κάθε άλλου προσώπου και, ως εκ τούτου, τα εξατομικεύει κατά τρόπο ανάλογο προς τον αποδέκτη αποφάσεως. Συναφώς, το Συμβούλιο επισημαίνει ότι η αιτούσα δεν αποδεικνύει με ποιον τρόπο ο προσβαλλόμενος κανονισμός επηρεάζει την οικονομία της κατά τρόπο διαφορετικό από τον τρόπο με τον οποίο επηρεάζει την οικονομία άλλων περιοχών, συμπεριλαμβανομένων άλλων «εξαιρετικά απομακρυσμένων» περιοχών. Τρίτον, το γεγονός ότι οι Αζόρες μνημονεύονται στο άρθρο 299, παράγραφος 2, ΕΚ δεν αρκεί προκειμένου να προσδώσει ενεργητική νομιμοποίηση στην αιτούσα: αντίθετη ερμηνεία θα παρείχε στις εξαιρετικά απομακρυσμένες περιοχές προνομιούχο πρόσβαση στο Πρωτοδικείο, σε αντίθεση με το σύστημα δικαστικής προστασίας που θεσπίζει η Συνθήκη ΕΚ. Τέλος, το γεγονός ότι θίγονται οι νομοθετικές και ρυθμιστικές εξουσίες της αιτούσας δεν συνεπάγεται την ύπαρξη ατομικού ή αμέσου συμφέροντος: πρόκειται για ένα αναπόφευκτο αποτέλεσμα όλων των κανονισμών γενικής ισχύος.

94 Επιπλέον, το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από την Επιτροπή και το Βασίλειο της Ισπανίας, προβάλλει ότι η αίτηση είναι, εν πάση περιπτώσει, αβάσιμη, καθόσον η αιτούσα δεν απέδειξε την ύπαρξη *fumus boni juris*.

- 95 Πρώτον, το Συμβούλιο, επισημαίνοντας την ευρεία διακριτική εξουσία της οποίας απολαύει ο κοινοτικός νομοθέτης στον τομέα αυτό, υποστηρίζει ότι οι σχετικές με το πεδίο του περιβάλλοντος διατάξεις δεν είναι εφαρμοστέες καθόσον οι νομικές βάσεις του προσβαλλόμενου κανονισμού ήσαν το άρθρο 37 ΕΚ και το άρθρο 299, παράγραφος 2, ΕΚ.
- 96 Δεύτερον, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι, εν πάση περιπτώσει, ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν παραβιάζει τις διατάξεις του δικαίου του περιβάλλοντος (άρθρα 6 ΕΚ και 174 ΕΚ και γενικές αρχές του δικαίου του περιβάλλοντος), καθόσον το καθεστώς που θεσπίζει ο εν λόγω κανονισμός δεν θα προκαλέσει καμία ζημία στο περιβάλλον ή στα αλιευτικά αποθέματα. Συγκεκριμένα, κατά τη γνώμη του Συμβουλίου, ο προσβαλλόμενος κανονισμός συμβιβάζει διάφορα συμφέροντα, συμπεριλαμβανομένων της προστασίας του περιβάλλοντος, της βιώσιμης εκμεταλλεύσεως των αλιευτικών αποθεμάτων και της προστασίας του τομέα της αλιείας στις Αζόρες ενώ, συγχρόνως, τηρεί την αρχή, που διατυπώνεται στο άρθρο 12 ΕΚ, της απαγορεύσεως των διακρίσεων λόγω ιθαγενείας.
- 97 Περαιτέρω, το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από την Επιτροπή και το Βασίλειο της Ισπανίας, προβάλλει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός λαμβάνει υπόψη τις οικολογικές ανησυχίες περιορίζοντας την αλιευτική προσπάθεια βάσει των ιστορικών μέσων όρων και ότι ο εν λόγω κανονισμός πρέπει να εξεταστεί στο πλαίσιο άλλων μέτρων τα οποία εμπίπτουν στην ΚΑΠ (όπως οι κανονισμοί 2340/2002 και 2347/2002 καθώς και ο κανονισμός εφαρμογής που αναμένεται να εκδοθεί σύντομα δυνάμει του άρθρου 11 του προσβαλλόμενου κανονισμού) και τα οποία, στο σύνολό τους, παρέχουν επαρκή περιβαλλοντική προστασία σε όλα τα είδη που βρίσκονται σε βαθέα ύδατα. Δεν έχει αποδειχθεί ότι η κατάργηση του συστήματος που αποκαλείται «σύστημα σηματοδοτήσεως» προκάλεσε οποιαδήποτε προβλήματα περιβαλλοντικής ή άλλης φύσεως. Επιπλέον, δεν έχει αποδειχθεί ότι προκλήθηκαν οποιαδήποτε προβλήματα όσον αφορά τα τονοειδή τα οποία, ως μεταναστευτικό είδος, προστατεύονται προσηκόντως από τη διεθνή επιτροπή για την προστασία των τονοειδών του Ατλαντικού (CICTA) καθώς και από τα ΤΑC και τις ποσοστώσεις που καθορίζονται από την παράγωγη κοινοτική νομοθεσία.
- 98 Τρίτον, το Συμβούλιο και η Επιτροπή, επισημαίνοντας ότι το Συμβούλιο απολαύει ευρείας διακριτικής εξουσίας στο πλαίσιο των ως άνω περίπλοκων, από οικονομική άποψη, ζητημάτων, υποστηρίζουν ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν παρα-

βαίνει το άρθρο 299, παράγραφος 2, ΕΚ και το άρθρο 158 ΕΚ, καθόσον παρέχει στη βιομηχανία των Αζορών επαρκή και ανάλογη προστασία θεσπίζοντας μια ζώνη προστασίας 100 ναυτικών μιλίων.

- 99 Τέταρτον, η σχετική σταθερότητα διαφυλάσσεται, επίσης, δεδομένου ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός περιορίζει την αλιευτική προσπάθεια βάσει ιστορικών μέσων όρων. Συναφώς, η Επιτροπή ισχυρίζεται, εξάλλου, ότι η αρχή της σχετικής σταθερότητας ασκεί επιρροή, εν πάση περιπτώσει, μόνον στον καθορισμό των ΤΑΚ και όχι στο πλαίσιο ενός περιορισμού της αλιευτικής προσπάθειας όπως αυτός που εκτίθεται στον προσβαλλόμενο κανονισμό.
- 100 Τέλος, το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από την Επιτροπή και το Βασίλειο της Ισπανίας, υποστηρίζει ότι δεν υπέπεσε σε καμία παράβαση ουσιώδους τύπου. Δεν ήταν αναγκαίο να προβεί το Συμβούλιο εκ νέου σε διαβούλευση με το Κοινοβούλιο, δεδομένου ότι οι εισαχθείσες τροποποιήσεις δεν μετέβαλαν την οικονομία του κανονισμού στο σύνολό του. Όπως προκύπτει από τις αιτιολογικές σκέψεις του προσβαλλόμενου κανονισμού, ο εν λόγω κανονισμός είναι επαρκώς αιτιολογημένος. Επιπλέον, ελήφθησαν υπόψη επιστημονικά αποδεικτικά στοιχεία, και ιδίως οι εκθέσεις που κατήρτισαν οι ΕΤΟΕΑ και το ΔΣΕΘ.
- 101 Όσον αφορά το επείγον, το Συμβούλιο, η Επιτροπή και το Βασίλειο της Ισπανίας υποστηρίζουν ότι η έλλειψη προσωρινών μέτρων δεν θα προκαλέσει σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία και ότι, ως εκ τούτου, δεν πληρούται το κριτήριο του επείγοντος.
- 102 Πρώτον, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν θα προαναγγείλει απεριόριστη αλιευτική προσπάθεια, αλλά ότι ο εν λόγω κανονισμός, αντιθέτως, θα περιορίσει την εν λόγω προσπάθεια βάσει ιστορικών μέσων όρων. Ο προσβαλλόμενος κανονισμός, καθώς και οι κανονισμοί του 2002, παρέχουν επαρκή προστασία στα αλιευτικά αποθέματα και στο περιβάλλον. Δεύτερον, δεν είναι αναγκαία η λήψη προσωρινών μέτρων, καθόσον υφίστανται άλλες πλέον ενδεδειγμένες δυνατότητες που μπορούν να αξιοποιηθούν, ενδεχομένως, για την προστασία του περιβάλλοντος και των αλιευτικών αποθεμάτων, όπως είναι τα

μέτρα που προβλέπουν τα άρθρα 7 και 8 του βασικού κανονισμού, τις οποίες δεν αξιοποίησε η αιτούσα. Η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων είναι πρώιμη, δεδομένου ότι, για αμφότερα τα ζητήματα ως προς τα οποία η αιτούσα επικαλείται ανεπανόρθωτη ζημία (ζημία στο περιβάλλον λόγω της αλιείας βυθού με τράτες και της μειώσεως των αλιευτικών αποθεμάτων), η Επιτροπή υπέβαλε προτάσεις για την αντιμετώπιση όλων των προβλημάτων που έχουν αναγνωρισθεί. Εν πάση περιπτώσει, ο προσβαλλόμενος κανονισμός, καθώς και οι κανονισμοί του 2002, προστατεύουν προσηκόντως τα αλιευτικά αποθέματα λόγω του περιορισμού της αλιευτικής προσπάθειας. Τέλος, το Συμβούλιο παρατηρεί ότι η αιτούσα δεν προσκόμισε καμία απόδειξη σχετικά με το επείγον όσον αφορά τα τονοειδή. Το Βασίλειο της Ισπανίας εγκρίνει το ως άνω συμπέρασμα και παρατηρεί ότι, λαμβανομένου υπόψη του έντονα μεταναστευτικού χαρακτήρα του τόπου, ο περιορισμός της προσβάσεως σε ορισμένες ζώνες δεν έχει καμία συνέπεια και συνιστά δυσμενή διάκριση λόγω ιθαγενείας.

- 103 Τέλος, το Συμβούλιο, η Επιτροπή και το Βασίλειο της Ισπανίας υποστηρίζουν ότι η στάθμιση των συμφερόντων κλίνει υπέρ της απορρίψεως της αιτήσεως. Πρώτον, τα μέτρα τη λήψη των οποίων ζητεί η αιτούσα συνεπάγονται μικρότερη, και όχι μεγαλύτερη, προστασία του περιβάλλοντος. Δεύτερον, η αναστολή εκτελέσεως θα παρέτεινε μια περίοδο νομικής αβεβαιότητας όσον αφορά την εφαρμογή των κανονισμών του 1995. Τέλος, η αναστολή εκτελέσεως θα έπληττε χιλιάδες αλιείς και εκατοντάδες σκάφη σε μια μεγάλη ζώνη του Βορειοανατολικού Ατλαντικού. Κατά συνέπεια, υπό τις περιστάσεις αυτές, μόνον επιτακτικοί λόγοι θα μπορούσαν να δικαιολογήσουν τη λήψη προσωρινών μέτρων.

2. Εκτίμηση του δικάζοντος κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή

- 104 Κατά το άρθρο 104, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, μια αίτηση για τη λήψη προσωρινών μέτρων πρέπει να προσδιορίζει τα περιστατικά από τα οποία προκύπτει το επείγον της υποθέσεως, καθώς και τους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν, εκ πρώτης όψεως, τη λήψη του προσωρινού μέτρου το οποίο ζητείται. Οι ως άνω προϋποθέσεις είναι σωρευτικές, πράγμα που σημαίνει ότι τα προσωρινά μέτρα πρέπει να απορρίπτονται αν μία απ' αυτές ελλείπει [διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 14ης Οκτωβρίου 1996, C-268/96 P (R),

SCK και FNK κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. I-4971, σκέψη 30]. Ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής προβαίνει, επίσης, κατά περίπτωση, στη στάθμιση των εμπλεκόμενων συμφερόντων (διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 23ης Φεβρουαρίου 2001, C-445/00 R, Αυστρία κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2001, σ. I-1461, σκέψη 73). Επιπλέον, το αιτούμενο μέτρο πρέπει να είναι προσωρινό, υπό την έννοια ότι δεν προδικάζει τα επίδικα νομικά ή πραγματικά ζητήματα ούτε εξουδετερώνει εκ των προτέρων τις συνέπειες της μεταγενέστερης αποφάσεως επί της κυρίας δίκης [διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 19ης Ιουλίου 1995, C-149/95 P(R), Επιτροπή κατά Atlantic Container Line κ.λπ., Συλλογή 1995, σ. I-2165, σκέψη 22].

105 Επιπλέον, στο πλαίσιο αυτής της συνολικής εξετάσεως, ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως και είναι ελεύθερος να καθορίσει, ενόψει των ιδιαιτεροτήτων της υποθέσεως, τον τρόπο κατά τον οποίο πρέπει να εξακριβωθεί η συνδρομή των διαφόρων αυτών προϋποθέσεων καθώς και τη σειρά με την οποία θα διεξαχθεί η εξέταση αυτή, εφόσον κανένας κανόνας κοινοτικού δικαίου δεν του επιβάλλει προκαθορισμένο σχέδιο αναλύσεως για να εκτιμήσει την αναγκαιότητα της εκδόσεως διατάξεως προσωρινών μέτρων (διάταξη Επιτροπή κατά Atlantic Container Line κ.λπ., προπαρατεθείσα, σκέψη 23).

106 Η αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων πρέπει να εξεταστεί υπό το πρίσμα των προαναφερθεισών αρχών.

α) Επί του παραδεκτού

107 Πρώτον, είναι αναγκαίο να εξεταστεί αν, όπως υποστηρίζουν το Συμβούλιο, η Επιτροπή και το Βασίλειο της Ισπανίας, η αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτη λόγω του ότι η κύρια προσφυγή είναι προδήλως απαράδεκτη.

108 Συναφώς, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι, κατά πάγια νομολογία, καίτοι είναι αληθές ότι το ζήτημα του παραδεκτού της κύριας προσφυγής δεν πρέπει, κατ' αρχήν, να εξετάζεται στο πλαίσιο διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, διότι άλλως

προδικάζεται η ουσία της υποθέσεως, γεγονός παραμένει ότι, προκειμένου να κηρυχθεί παραδεκτή η αίτηση αναστολής εκτελέσεως μιας πράξεως, ο αιτών οφείλει να αποδείξει την ύπαρξη ορισμένων στοιχείων που επιτρέπουν να συναχθεί, εκ πρώτης όψεως, το παραδεκτό της προσφυγής με την οποία συνδέεται η αίτησή του ασφαλιστικών μέτρων, και τούτο για να μη μπορέσει, μέσω της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, να επιτευχθεί αναστολή εκτελέσεως πράξεως που δεν πρόκειται στη συνέχεια να ακυρωθεί από το Δικαστήριο, καθόσον η προσφυγή θα κριθεί απαράδεκτη στην κύρια δίκη [διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 18ης Νοεμβρίου 1999, C-329/99 P(R), Pfizer Animal Health κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1999, σ. I-8343, σκέψη 89].

- 109 Η εν λόγω εξέταση του παραδεκτού της κύριας προσφυγής είναι κατ' ανάγκην συνοπτική, λαμβανομένου υπόψη του επείγοντος χαρακτήρος της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων [διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 12ης Οκτωβρίου 2000, C-300/00 P(R), Federación de Cofradías de Pescadores de Guirúzcoa κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2000, σ. I-8797, σκέψη 35].
- 110 Συγκεκριμένα, στο πλαίσιο αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων, το παραδεκτό της κύριας προσφυγής μπορεί να εκτιμηθεί μόνον εκ πρώτης όψεως, δεδομένου ότι η εν λόγω εκτίμηση αποσκοπεί στο να εξεταστεί αν η αιτούσα προσκόμισε επαρκή στοιχεία τα οποία δικαιολογούν, εκ των προτέρων, να συναχθεί ότι το παραδεκτό της κύριας προσφυγής δεν μπορεί να αποκλειστεί. Ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής οφείλει να κρίνει την εν λόγω προσφυγή απαράδεκτη μόνον αν το παραδεκτό της κύριας προσφυγής μπορεί να αποκλειστεί τελείως. Άλλως, η έκδοση αποφάσεως επί του παραδεκτού κατά τη διάρκεια της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων, στις περιπτώσεις κατά τις οποίες το παραδεκτό αυτό εκ πρώτης όψεως δεν αποκλείεται τελείως, θα προδίκαζε την απόφαση του Πρωτοδικείου επί της κύριας προσφυγής (διατάξεις του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 17ης Ιανουαρίου 2001, T-342/00 R, Petrolescence και SG2R κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. II-67, σκέψη 17, και της 19ης Δεκεμβρίου 2001, T-195/01 και R T-207/01 R, Κυβέρνηση του Γιβραλτάρ κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. II-3915, σκέψη 47).
- 111 Κατά συνέπεια, πρέπει να εξεταστεί αν η αιτούσα αποδεικνύει, τουλάχιστον εκ πρώτης όψεως, ότι έχει ενεργητική νομιμοποίηση προκειμένου να ζητήσει τη μερική ακύρωση του προσβαλλόμενου κανονισμού κατ' εφαρμογήν του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ.

- 112 Επιβάλλεται η παρατήρηση ότι η Αυτόνομη Περιοχή των Αζορών, καθόσον έχει νομική προσωπικότητα σύμφωνα με το πορτογαλικό δίκαιο, μπορεί, κατ' αρχήν, να ασκήσει προσφυγή ακυρώσεως δυνάμει του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, σύμφωνα με το οποίο κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο δύναται να ασκεί προσφυγή κατά των αποφάσεων που απευθύνονται σ' αυτό και κατά των αποφάσεων που, αν και εκδίδονται ως κανονισμοί ή αποφάσεις που απευθύνονται σε άλλο πρόσωπο, το αφορούν άμεσα και ατομικά (απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Νοεμβρίου 2001, C-452/98, *Nederlandse Antillen κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2001, σ. I-8973, σκέψη 51, στο εξής: απόφαση Ολλανδικές Αντίλλες Ι*).
- 113 Όπως ορθώς επισημαίνει το Συμβούλιο, ο προσβαλλόμενος κανονισμός είναι μέτρο γενικής ισχύος και όχι συγκεκριμένη απόφαση. Ο εν λόγω κανονισμός διέπει τις αλιευτικές δραστηριότητες για τα αποθέματα ιχθύων που βρίσκονται σε βαθέα ύδατα σε μια μεγάλη ζώνη του Βορειοανατολικού Ατλαντικού, η οποία είναι γνωστή υπό την ονομασία δυτικά ύδατα, και εφαρμόζεται αδιακρίτως σε όλους τους αλιείς που επιθυμούν να ασκήσουν τις εν λόγω δραστηριότητες στη ζώνη αυτή. Επιπλέον, καίτοι οι Αζόρες μνημονεύονται ρητώς στην έκτη αιτιολογική σκέψη και στο άρθρο 5, ο προσβαλλόμενος κανονισμός εφαρμόζεται αδιακρίτως σε όλες τις εξαιρετικά απομακρυσμένες περιοχές που αναφέρονται στο άρθρο 299, παράγραφος 2, ΕΚ, ήτοι στις Αζόρες, στη Μαδέρα και στις Καναρίους Νήσους.
- 114 Ωστόσο, το γεγονός ότι η προσβαλλόμενη πράξη είναι μέτρο γενικής ισχύος δεν αποτελεί ανυπέρβλητο εμπόδιο για την άσκηση, εκ μέρους φυσικού ή νομικού προσώπου, προσφυγής κατά του εν λόγω μέτρου κατ' εφαρμογήν του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ. Κατά πάγια νομολογία, το γεγονός ότι ένα μέτρο είναι γενικής ισχύος δεν σημαίνει ότι το εν λόγω μέτρο δεν μπορεί να αφορά άμεσα και ατομικά ορισμένα φυσικά ή νομικά πρόσωπα (απόφαση Ολλανδικές Αντίλλες Ι, σκέψη 51, και απόφαση του Δικαστηρίου της 18ης Μαΐου 1994, C-309/89, *Codorniu κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1994, σ. I-1853, σκέψη 19*).
- 115 Κατά συνέπεια, έχει σημασία να εκτιμηθεί αν, στο πλαίσιο μιας συνοπτικής εξετάσεως, μπορεί να θεωρηθεί ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός αφορά άμεσα και ατομικά την Αυτόνομη Περιοχή των Αζορών.

- 116 Όσον αφορά το κριτήριο του αμέσου συμφέροντος, κατά πάγια νομολογία, για να αφορά άμεσα έναν προσφεύγοντα, κατά την έννοια του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, η προσβαλλομένη κοινοτική πράξη πρέπει να παράγει άμεσα τα αποτελέσματά της στη νομική κατάσταση του προσφεύγοντος και η εφαρμογή της να έχει χαρακτήρα καθαρά αυτόματο και να απορρέει αποκλειστικά από την κοινοτική ρύθμιση, χωρίς εφαρμογή άλλων παρεμβαλλομένων κανόνων (απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Ιουλίου 2001, T-198/95, T-171/96, T-230/97, T-174/98 και T-225/99, Comafrika και Dole Fresh Fruit Europe κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. II-1975, σκέψη 96). Συναφώς, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός είναι άμεσα εφαρμοστέος σε όλα τα κράτη μέλη και ότι θα παραγάγει άμεσα αποτελέσματα, χωρίς να είναι αναγκαίο να θεσπίσουν όλα τα κράτη μέλη συμπληρωματικούς κανόνες. Ο προσβαλλόμενος κανονισμός θα παραγάγει ουσιώδη και άμεσα αποτελέσματα επί της νομικής καταστάσεως της αιτούσας, κατά το μέτρο που η τελευταία θα στερηθεί των εξουσιών να νομοθετεί στον τομέα της αλιείας στη ζώνη που βρίσκεται μεταξύ 100 ναυτικών μιλίων και 200 ναυτικών μιλίων, και κατά το μέτρο που οι αλιευτικές δραστηριότητες, που συνιστούν, κατά την αιτούσα, ουσιώδες τμήμα της οικονομίας της, θα θιγούν από τον προσβαλλόμενο κανονισμό. Επομένως, μπορεί να συναχθεί εξ αυτού ότι, τουλάχιστον εκ πρώτης όψεως, η αιτούσα αποδεικνύει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός την αφορά άμεσα.
- 117 Όσον αφορά το ατομικό συμφέρον, πρέπει να επισημανθεί ότι μια πράξη γενικής ισχύος, όπως ένας κανονισμός, μπορεί να αφορά ατομικά φυσικά ή νομικά πρόσωπα μόνον αν η πράξη αυτή θίγει τα ως άνω πρόσωπα λόγω ορισμένων ξεχωριστών ιδιοτήτων ή μιας πραγματικής καταστάσεως που τα χαρακτηρίζει σε σχέση με κάθε άλλο πρόσωπο και έτσι τα εξατομικεύει κατά τρόπον ανάλογο προς αυτόν του αποδέκτη αποφάσεως (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 22ας Νοεμβρίου 2001, C-451/98, Antillean Rice Mills κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2001, σ. I-8949, σκέψη 49· της 25ης Ιουλίου 2002, C-50/00 P, Unión de Pequeños Agricultores κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2002, σ. I-6677, σκέψη 36, και της 10ης Απριλίου 2003, C-142/00 P, Επιτροπή κατά Nederlandse Antillen, Συλλογή 2003, σ. I-3483, στο εξής: απόφαση Ολλανδικές Αντίλλες II, σκέψη 65· απόφαση Ολλανδικές Αντίλλες I, σκέψη 60).
- 118 Συναφώς, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι, κατά πάγια νομολογία, το γενικό συμφέρον που μια περιοχή όπως η Αυτόνομη Περιοχή των Αζορών, ως αρμόδια οντότητα για τα ζητήματα οικονομικής φύσεως στο έδαφός της, και ειδικότερα για την αλιεία, μπορεί να έχει σχετικά με την επίτευξη ευνοϊκού αποτελέσματος για την οικονομική ευημερία της δεν αρκεί από μόνο του για να θεωρηθεί ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός την αφορά κατά την έννοια του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ (απόφαση Ολλανδικές Αντίλλες II, σκέψη 69).

- 119 Επιπλέον, δεν αρκεί, προκειμένου να αποδειχθεί η ύπαρξη ατομικού συμφέροντος, το ότι η αιτούσα απολαύει ειδικής προστασίας χορηγούμενης από τη Συνθήκη (άρθρο 299, παράγραφος 2, ΕΚ) ή το ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός μνημονεύει ρητώς και ειδικώς την αιτούσα στην έκτη αιτιολογική σκέψη του και στο άρθρο 5 ή το ότι το Συμβούλιο όφειλε να λάβει υπόψη την κατάσταση της αιτούσας κατά την έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση Ολλανδικές Αντίλλες II, σκέψεις 74 έως 76). Άλλως, όπως ορθώς υπογραμμίζει το Συμβούλιο, οι εξαιρετικά απομακρυσμένες περιοχές που μνημονεύονται στο άρθρο 299, παράγραφος 2, ΕΚ θα αποκτούσαν δικαιώματα παροχής εννόμου προστασίας ανάλογα με τα δικαιώματα των κρατών μελών. Ένα τέτοιο αποτέλεσμα θα ήταν αντίθετο προς το άρθρο 230 ΕΚ, το οποίο δεν εξουσιοδοτεί, κατ' αναλογίαν, τις περιφερειακές οντότητες να ασκούν προσφυγές υπό τις ίδιες προϋποθέσεις με τα κράτη μέλη (βλ. κατ' αναλογίαν, απόφαση Ολλανδικές Αντίλλες I, σκέψη 50, και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 120 Επομένως, η αιτούσα οφείλει, τουλάχιστον εκ πρώτης όψεως, να αποδείξει βάσει των πραγματικών περιστατικών ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός τη θίγει λόγω πραγματικής καταστάσεως που τη χαρακτηρίζει σε σχέση με κάθε άλλο πρόσωπο, συμπεριλαμβανομένων, υπό τις περιστάσεις της προκειμένης υποθέσεως, των άλλων εξαιρετικά απομακρυσμένων περιοχών (βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση Ολλανδικές Αντίλλες I, σκέψη 72).
- 121 Καίτοι η αιτούσα δεν προσπάθησε να αποδείξει σαφώς με ποιον τρόπο ο προσβαλλόμενος κανονισμός τη θίγει κατά τρόπο διαφορετικό απ' ό,τι θίγει τις άλλες εξαιρετικά απομακρυσμένες περιοχές, που θα τη χαρακτήριζε επαρκώς ώστε να την αφορά ατομικά ο προσβαλλόμενος κανονισμός, η αιτούσα παρέσχε ορισμένες αποδείξεις βάσει των οποίων δεν μπορεί να αποκλειστεί τελείως ότι αυτή βρίσκεται σε μια πραγματική κατάσταση δυναμένη να τη χαρακτηρίσει κατ' αυτόν τον τρόπο.
- 122 Πρώτον, οι αρμοδιότητες της αιτούσας θα θιγούν άμεσα, σε σημαντική έκταση, από τον προσβαλλόμενο κανονισμό, δεδομένου ότι ο εν λόγω κανονισμός θα στερήσει από την αιτούσα την εξουσία να ρυθμίζει τις αλιευτικές δραστηριότητες στη ζώνη που βρίσκεται μεταξύ 100 ναυτικών μιλίων και 200 ναυτικών μιλίων. Ένα τέτοιο

αποτέλεσμα επί των αρμοδιοτήτων μιας περιοχής μπορεί να οδηγήσει στο να θεωρηθεί ότι ο ως άνω κανονισμός αφορά ατομικά την επίμαχη περιοχή κατά την έννοια του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Δεκεμβρίου 1999, T-132/96 και T-143/96, Freistaat Sachsen κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. II-3663, σκέψη 84, και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία, και ειδικότερα απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Ιουνίου 1999, T-288/97, Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. II-1871, σκέψεις 31 και 32).

- 123 Δεύτερον, η κατάσταση των Αζωρών είναι ιδιαίδουσα, υπό την έννοια ότι το θαλάσσιο οικοσύστημα των Αζωρών χαρακτηρίζεται από τη σημαντική παρουσία υποθαλάσσιων υψωμάτων που προκαλούν τοπικές παλίρροιες και φυσιολογικές ανόδους ψυχρών υδάτων (upwellings), από την ύπαρξη πεδίων υδροθερμικών ανοιγμάτων και φυσικών θερμών πηγών, από την έλλειψη ηπειρωτικής υφαλοκρηπίδας και από την έντονη εξάρτηση από την αλιεία σε βαθέα ύδατα. Κατά την αιτούσα, περίπου το 12 % του ενεργού πληθυσμού των Αζωρών είναι εξαρτώμενο από δραστηριότητες που σχετίζονται με την αλιεία και η αλιεία σε βαθέα ύδατα στις Αζόρες αντιπροσωπεύει περίπου το 60 % της αξίας όλων των αλιευμάτων της περιοχής των Αζωρών. Κατά τη συνεδρίαση, η αιτούσα εξέθεσε ότι οι δραστηριότητες που σχετίζονται με την αλιεία αντιπροσώπευαν ποσοστό 5 % του ακαθάριστου εθνικού προϊόντος της, ποσοστό το οποίο δεν μπορεί να θεωρηθεί αμελητέο [βλ., υπ' αυτήν την έννοια, προτάσεις του γενικού εισαγγελέα P. Léger στις υποθέσεις C-301/97, Κάτω Χώρες κατά Συμβουλίου (επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 22ας Νοεμβρίου 2001, Συλλογή 2001, σ. I-8853) και Ολλανδικές Αντίλλες I (επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Νοεμβρίου 2001, Συλλογή 2001, σ. I-8975), σημείο 95 των ανωτέρω προτάσεων, όπου ο γενικός εισαγγελέας συνάγει ότι ένας τομέας που καλύπτει μόνον το 0,9 % του ακαθάριστου εθνικού προϊόντος των Ολλανδικών Αντιλλών δεν ήταν επαρκής προκειμένου να αποδειχθεί η ύπαρξη ξεχωριστών ιδιοτήτων της ως άνω περιοχής, αλλά ότι θα μπορούσε να καταλήξει σε διαφορετικό συμπέρασμα «αν ο οικονομικός τομέας, τον οποίο αφορά ο επίδικος κανονισμός, κάλυπτε πολύ σημαντικότερο μέρος του ακαθάριστου εθνικού προϊόντος της εν λόγω (υπερπόντιας χώρας και εδάφους)»].

- 124 Βάσει των ως άνω πραγματικών αποδεικτικών στοιχείων που προσκόμισε η αιτούσα, ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής εκτιμά ότι, καίτοι υφίστανται σοβαρές αμφιβολίες ως προς το αν η αιτούσα αποδεικνύει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός τη θίγει κατά τρόπο διαφορετικό απ' ό,τι θίγει άλλες εξαιρετικά απομακρυσμένες περιοχές, δεν μπορεί να αποκλειστεί τελείως ότι η αιτούσα είναι σε θέση να αποδείξει, στο πλαίσιο της κύριας προσφυγής, ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός την αφορά ατομικά.

- 125 Υπό το πρίσμα των ανωτέρω σκέψεων, δεδομένου ότι το παραδεκτό της κύριας προσφυγής δεν μπορεί να αποκλειστεί τελείως κατά το στάδιο αυτό, η αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων δεν μπορεί να απορριφθεί μόνο για λόγους απαραδέκτου.

β) Επί του *fumus boni juris*, του επείγοντος και της σταθμίσεως των συμφερόντων

- 126 Προκειμένου να εκτιμηθεί αν η αιτούσα αποδεικνύει ότι πληροί τις σωρευτικές προϋποθέσεις που είναι αναγκαίες για τη λήψη προσωρινών μέτρων, ήτοι τις προϋποθέσεις του *fumus boni juris* και του επείγοντος, έχει σημασία να εξεταστεί προηγουμένως η φύση των αιτουμένων προσωρινών μέτρων και η στάθμιση των συμφερόντων μέσω της σταθμίσεως των αποτελεσμάτων που θα είχε μια διάταξη ασφαλιστικών μέτρων, η οποία θα χορηγούσε τέτοια μέτρα, επί της αιτούσας, επί του καθού, επί των παρεμβαίνόντων, επί της κοινοτικής έννομης τάξεως και επί των τρίτων.

Στάθμιση των συμφερόντων — Αποτελέσματα των αιτουμένων προσωρινών μέτρων

- 127 Επιβάλλεται, πρώτον, η παρατήρηση ότι η ίδια η φύση ορισμένων προσωρινών μέτρων των οποίων ζητείται η λήψη φαίνεται μη ενδεδειγμένη και δυσανάλογη υπό το πρίσμα του κύριου σκοπού στην επίτευξη του οποίου αποσκοπούν τα ως άνω μέτρα, ήτοι της προστασίας του θαλασσίου οικοσυστήματος των Αζορών και των αλιευτικών αποθεμάτων. Συναφώς, αξίζει να εξεταστούν τα αποτελέσματα που θα είχε καθένα από τα αιτούμενα προσωρινά μέτρα.

- 128 Η αναστολή εκτελέσεως του άρθρου 3 του προσβαλλόμενου κανονισμού, απαλλάσσοντας τα κράτη μέλη από την υποχρέωση να αξιολογούν και να κατανέμουν τα επίπεδα της αλιευτικής προσπάθειας βάσει ιστορικών μέσων όρων,

θα είχε αποτελέσματα σημαντικής εκτάσεως. Μια τέτοια αναστολή εκτελέσεως, ως εκ της φύσεώς της, δεν φαίνεται ενδεδειγμένη, ούτε καν ανάλογη, για την επίτευξη του σκοπού που επιδιώκει η αιτούσα, ήτοι της προστασίας του θαλασσίου περιβάλλοντος και της διατηρήσεως των αλιευτικών αποθεμάτων. Η αναστολή εκτελέσεως της ως άνω διατάξεως, καθόσον αυτή αφαιρεί τα αλιευτικά εργαλεία από τον ορισμό των σχετικών τύπων αλιείας, δεν θα ισοδυναμούσε με υποχρέωση των κοινοτικών οργάνων να ορίζουν τους τύπους αλιείας ανάλογα με τα αλιευτικά εργαλεία ούτε θα συνεπαγόταν την απαγόρευση της χρήσεως συγκεκριμένων αλιευτικών εργαλείων. Ομοίως, η αναστολή εκτελέσεως της ως άνω διατάξεως, κατά το μέτρο που αποκλείει από το πεδίο εφαρμογής της εν λόγω διατάξεως είδη τα οποία μνημονεύονται στον κανονισμό 2347/2002 και επί των οποίων εφαρμόζεται ο εν λόγω προγενέστερος κανονισμός, ο οποίος δεν αποτελεί αντικείμενο της προσφυγής, θα οδηγούσε σε σώρευση των καθεστώτων και δεν θα είχε κατ' ανάγκην ως αποτέλεσμα την καλύτερη προστασία των ως άνω ειδών.

129 Η αναστολή εκτελέσεως του άρθρου 5 του προσβαλλόμενου κανονισμού θα καταργούσε κατ' ουσίαν την προστασία της οποίας απολαύει η ζώνη που εκτείνεται έως 100 ναυτικά μίλια γύρω από τις Αζόρες, αποτέλεσμα που φαίνεται αντίθετο προς τον σκοπό που επιδιώκει η αιτούσα. Πρέπει να επισημανθεί ότι το άρθρο 5 θεσπίζει μια ζώνη προστασίας 100 ναυτικών μιλίων για όλα τα είδη, συμπεριλαμβανομένων του τόνου και των ειδών βαθέων υδάτων. Κατά το μέτρο που ζητείται ο αποκλεισμός των ισπανικών σκαφών που αλιεύουν τόνο και τονοειδή από τη ζώνη μεταξύ 0 και 200 ναυτικών μιλίων, η αναστολή εκτελέσεως του άρθρου 5 του προσβαλλόμενου κανονισμού δεν θα παρήγε, ως εκ τούτου, το ως άνω αποτέλεσμα.

130 Η αναστολή εκτελέσεως του άρθρου 11 του προσβαλλόμενου κανονισμού θα εμπόδιζε το Συμβούλιο και την Επιτροπή να εκδώσουν τον κανονισμό εφαρμογής για τον καθορισμό των νέων μέγιστων επιπέδων ετήσιας αλιευτικής προσπάθειας για κάθε κράτος μέλος και για κάθε ζώνη και τύπο αλιείας που καθορίζονται στα άρθρα 3 και 6. Ένα τέτοιο μέτρο δεν θα συνέβαλλε στην προστασία του περιβάλλοντος ή στη διατήρηση των αλιευτικών αποθεμάτων στα ύδατα των Αζορών. Ακόμη και η ίδια η αιτούσα εκτιμά ότι ο κανονισμός εφαρμογής, αφού εκδοθεί, θα προστατεύσει, τουλάχιστον εν μέρει, τα ύδατα των Αζορών.

131 Η αναστολή εκτελέσεως του άρθρου 13, στοιχείο β', του προσβαλλόμενου κανονισμού θα συνεπαγόταν την εκ νέου εφαρμογή του συστήματος που αποκαλείται «σύστημα σηματοδότησεως» και θα είχε, κατ' αυτόν τον τρόπο,

σημαντικά αποτελέσματα επί ενός μεγάλου αριθμού αλιευτικών σκαφών τα οποία θα ήσαν υποχρεωμένα να συμμορφωθούν προς το ως άνω σύστημα. Ωστόσο, η επαναλειτουργία του συστήματος σηματοδότησεως θα επέτρεπε στην αιτούσα, το πολύ, να συλλέγει συμπληρωματικά πληροφοριακά στοιχεία σχετικά με τις δραστηριότητες σκαφών που δραστηριοποιούνται στα ύδατα των Αζορών και η αιτούσα δεν αποδεικνύει ότι το VMS, έστω και αν της παρέχει λιγότερα πληροφοριακά στοιχεία, την εμποδίζει να εφαρμόσει το καθεστώς που θεσπίζει ο προσβαλλόμενος κανονισμός ή να επιτηρήσει επαρκώς τις δραστηριότητες των σκαφών που δραστηριοποιούνται στα ύδατα των Αζορών. Συγκεκριμένα, ακόμη και αν η ως άνω διάταξη περιορίζει, όπως υποστηρίζει η αιτούσα, την ποσότητα των πληροφοριακών στοιχείων που μπορούν να απαιτούν οι αρχές των Αζορών από σκάφη τα οποία δραστηριοποιούνται εντός της δικαιοδοσίας τους, δεν αποδείχθηκε με ποιον τρόπο τούτο θα μπορούσε να έχει συγκεκριμένες συνέπειες επί του θαλασσίου οικοσυστήματος και επί των αλιευτικών αποθεμάτων.

- 132 Η αναστολή εκτελέσεως του άρθρου 15 του προσβαλλόμενου κανονισμού, το οποίο καταργεί τους κανονισμούς του 1995 από την 1η Αυγούστου 2004 το αργότερο, θα έθιγε όλους τους αλιείς που επιθυμούν να αλιεύουν στα ύδατα των Αζορών και θα προκαλούσε μεγάλη ανασφάλεια δικαίου ως προς το καθεστώς που θα ήταν εφαρμοστέο στα ύδατα των Αζορών. Η αναστολή εκτελέσεως της ως άνω διατάξεως θα επανέφερε, κατ' ουσίαν, σε ισχύ ένα προγενέστερο νομικό καθεστώς ως προς το οποίο ο κοινοτικός νομοθέτης αποφάσισε την αντικατάστασή του από το καθεστώς που θεσπίζει ο προσβαλλόμενος κανονισμός. Πρέπει να αναγνωρισθεί ότι υφίσταται μεγάλη αβεβαιότητα ως προς το ζήτημα αν ορισμένες διατάξεις των κανονισμών του 1995 συνδέονται τόσο στενά με το μεταβατικό καθεστώς της πράξεως προσχωρήσεως και με τον κανονισμό 1275/94 ώστε θα έπρεπε να θεωρηθούν ως μη εφαρμοστέες κατόπιν της λήξεως, την 1η Ιανουαρίου 2003, του μεταβατικού καθεστώτος προσχωρήσεως. Είναι αληθές ότι η αναστολή εκτελέσεως του άρθρου 15 μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την επαναφορά σε ισχύ του προγενεστέρου καθεστώτος το οποίο, τουλάχιστον κατά την αιτούσα, θα προσέφερε επαρκή προστασία των υδάτων των Αζορών. Ωστόσο, πρέπει να επισημανθεί ότι το καθεστώς του 1995 προέβλεπε μια τέτοια προστασία όχι άμεσα, μέσω της θεσπίσεως κανόνων στον τομέα του περιβάλλοντος όπως η απαγόρευση χρήσεως αλιευτικών εργαλείων, αλλά έμμεσα, μέσω κανόνων που περιορίζουν την πρόσβαση των αλλοδαπών σκαφών στα ύδατα των Αζορών. Η αναστολή εκτελέσεως του άρθρου 15 θα δικαιώνει την ισχύ των ως άνω διατάξεων των κανονισμών του 1995, που περιορίζουν την πρόσβαση των αλλοδαπών σκαφών στα ύδατα των Αζορών, ενώ το μεταβατικό καθεστώς προσβάσεως που θεσπίζει η πράξη προσχωρήσεως έπρεπε να λήξει το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 2002. Επιβάλλεται η παρατήρηση ότι τέτοιες διατάξεις εισάγουν άμεσες δυσμενείς διακρίσεις λόγω ιθαγενείας και παραβιάζουν, κατ' αυτόν τον τρόπο, μια αρχή που διατυπώνεται στο άρθρο 12 ΕΚ και στο άρθρο 17, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού.

- 133 Τέλος, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι τα επικουρικά μέτρα των οποίων τη λήψη ζητεί η αιτούσα —η απαγόρευση να αλιεύουν τα ισπανικά σκάφη τόνο και τονοειδή στα ύδατα των Αζορών και η απαγόρευση να αλιεύουν άλλα σκάφη, πλην των πορτογαλικών, βενθικά είδη και είδη βαθέων υδάτων στα εν λόγω ύδατα— δεν είναι, κατ' ουσίαν, κανόνες που αφορούν την προστασία του περιβάλλοντος, αλλά κανόνες περί προσβάσεως οι οποίοι εισάγουν άμεσες δυσμενείς διακρίσεις λόγω ιθαγενείας και θίγουν τα συμφέροντα των αλλοδαπών σκαφών. Μια διάταξη ασφαλιστικών μέτρων με την οποία θα διατασσόταν η λήψη τέτοιων μέτρων δεν θα αποσκοπούσε στην άμεση προστασία του θαλασσίου περιβάλλοντος και των αλιευτικών αποθεμάτων, δεν θα απαγόρευε τη χρήση επιβλαβών εργαλείων και δεν θα επέβαλλε συγκεκριμένο περιορισμό της αλιευτικής προσπάθειας ή άλλα εύλογα, από οικολογική άποψη, μέτρα, αλλά θα απέκλειε απλώς τα αλλοδαπά σκάφη από τα ύδατα των Αζορών. Επομένως, μια τέτοια διάταξη ασφαλιστικών μέτρων θα ήταν, ως εκ της φύσεώς της, δυσανάλογη.
- 134 Από την ως άνω εξέταση της φύσεως των αιτουμένων προσωρινών μέτρων προκύπτει ότι, σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς της αιτούσας, η μερική αναστολή εκτελέσεως του προσβαλλόμενου κανονισμού ή τα αιτούμενα επικουρικά προσωρινά μέτρα θα είχαν σημαντικές επιπτώσεις επί των τρίτων και θα διατάρασσαν τη λειτουργία της ΚΑΠ.
- 135 Συγκεκριμένα, ο προσβαλλόμενος κανονισμός είναι μέτρο γενικής ισχύος το οποίο θα ρυθμίσει κατά αφηρημένο τρόπο ένα ευρύ πεδίο αλιευτικών δραστηριοτήτων που αφορούν μεγάλο αριθμό αλιευτικών σκαφών και αλιέων. Η μερική αναστολή εκτελέσεως του προσβαλλόμενου κανονισμού θα έθιγε τα συμφέροντα των αλιέων εκείνων που προέρχονται από άλλα κράτη μέλη, και ειδικότερα των Ισπανών αλιέων, αναστέλλοντας την ισχύ των δικαιωμάτων που τους παρέχει ο κοινοτικός νομοθέτης για την άσκηση των αλιευτικών δραστηριοτήτων, μεταξύ άλλων, στα ύδατα των Αζορών χωρίς δυσμενή διάκριση λόγω ιθαγενείας.
- 136 Οι ως άνω συνέπειες, οι οποίες είναι, εν δυνάμει, σημαντικής εκτάσεως, της μερικής αναστολής εκτελέσεως του προσβαλλόμενου κανονισμού επί πολυάριθμων ενδιαφερομένων πρέπει να αξιολογηθούν σε σχέση με την ανάγκη λήψεως των αιτουμένων προσωρινών μέτρων προκειμένου να εμποδιστεί η προβαλλόμενη σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία εν αναμονή της επιλύσεως της διαφοράς της κύριας προσφυγής. Στο πλαίσιο αυτό, είναι αναγκαίο να ληφθεί υπόψη ο σοβαρός χαρακτήρας της προβαλλομένης ζημίας που αφορά περιβαλλοντικά ζητήματα.

- 137 Τέλος, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι μια τέτοια εκτίμηση πρέπει να λάβει, επίσης, υπόψη το γεγονός ότι, στο πλαίσιο της ΚΑΠ, το Συμβούλιο, ως νομοθέτης, έχει σημαντικό περιθώριο εκτιμήσεως που αντιστοιχεί στις πολιτικές ευθύνες που απονέμουν τα άρθρα 34 ΕΚ και 37 ΕΚ στο ως άνω θεσμικό όργανο. Ο δικαστής, ελέγχοντας την άσκηση της εξουσίας του Συμβουλίου στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να περιορίζεται στην εξέταση της πρόδηλης πλάνης ή της καταχρήσεως εξουσίας ή του ζητήματος μήπως η οικεία αρχή υπερέβη προδήλως τα όρια της εξουσίας εκτιμήσεώς της (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 19ης Φεβρουαρίου 1998, C-4/96, NIFPO και Northern Ireland Fishermen's Federation κατά Department of Agriculture for Northern Ireland, Συλλογή 1998, σ. I-681, σκέψη 42; και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 138 Υπό το πρίσμα των ανωτέρω σκέψεων, ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής δεν μπορεί να υποκαταστήσει, εκτός της περιπτώσεως υπάρξεως προδήλως επείγοντος, το Συμβούλιο στην κρίση του, χωρίς να υπάρξει κίνδυνος να σφετερισθεί τη διακριτική εξουσία του ως άνω θεσμικού οργάνου (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 2ας Μαρτίου 1998, T-310/97 R, Ολλανδικές Αντίλλες κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1998, σ. II-455, σκέψεις 64 και 65). Από τη στάθμιση των υφισταμένων συμφερόντων προκύπτει, όπως επισημάνθηκε ανωτέρω, ότι ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής δεν μπορεί να υποκαταστήσει το Συμβούλιο στην κρίση του παρά μόνον αν συνέτρεχαν εξαιρετικές περιστάσεις, χαρακτηριζόμενες από ιδιαίτερος σοβαρό *fumus boni juris* και προδήλως επείγοντα χαρακτήρα (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 1ης Φεβρουαρίου 2001, T-350/00 R, Free Trade Foods κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. II-493, σκέψη 48, και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 139 Ακριβώς στο πλαίσιο αυτό πρέπει να εξεταστούν οι σωρευτικές προϋποθέσεις του *fumus boni juris* και του επείγοντος. Είναι σκόπιμο να εξεταστεί προηγουμένως αν η αιτούσα αποδεικνύει ότι τα προσωρινά μέτρα είναι αναγκαία, δεδομένου ότι, αν η προϋπόθεση αυτή δεν πληροούτο κατά τρόπο ιδιαίτερος σαφή, θα ήταν περιττό να εκτιμηθεί στο ακέραιο η ύπαρξη *fumus boni juris*.

Επί του επείγοντος

- 140 Εκ προοιμίου, πρέπει να επισημανθεί ότι το επείγον της αιτήσεως λήψεως ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να εκτιμάται σε σχέση με την ανάγκη που υφίσταται

για την έκδοση προσωρινής αποφάσεως προκειμένου να αποφευχθεί η επέλευση σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας στον διάδικο που ζητεί το προσωρινό μέτρο (διάταξη Pfizer Animal Health κατά Συμβουλίου, προπαρατεθείσα, σκέψη 94).

141 Ειδικότερα, όταν η ζημία εξαρτάται από τη συνδρομή ορισμένου αριθμού παραγόντων, αρκεί η ζημία αυτή να πιθανολογείται επαρκώς [βλ., υπ' αυτήν την έννοια, διάταξη του Δικαστηρίου της 29ης Ιουνίου 1993, C-280/93 R, Γερμανία κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1993, σ. I-3667, σκέψη 34, και διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 1999, C-335/99 P(R), HFB κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. I-8705, σκέψη 67]. Ωστόσο, η αιτούσα υποχρεούται να αποδείξει τα πραγματικά περιστατικά επί των οποίων στηρίζεται η πιθανολόγηση αυτής της σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας (διάταξη HFB κ.λπ. κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα, σκέψη 67, και διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 12ης Οκτωβρίου 2000, C-278/00 R, Ελλάδα κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. I-8787, σκέψη 15).

142 Επομένως, η εξέταση πρέπει να εστιασθεί στο ζήτημα αν η αιτούσα απέδειξε ότι ήταν αναγκαίο να διαταχθεί η λήψη των αιτουμένων προσωρινών μέτρων προκειμένου να αποφευχθούν τα τρία είδη ζημίας που, κατά την αιτούσα, θα προκύψουν από την εφαρμογή του προσβαλλόμενου κανονισμού: πρώτον, η ζημία επί του θαλασσιού οικοσυστήματος (κοράλλια, θαλάσσιος πυθμένας, κ.λπ.) λόγω του ότι θα επιτραπεί η χρήση των αλιευτικών εργαλείων και άλλων ειδών βιομηχανικών εργαλείων, όπως είναι τα απλάδια και τα παλαμάρια, δεύτερον, η μείωση των αποθεμάτων ιχθύων που βρίσκονται σε βαθιά ύδατα σε μη ανανεώσιμα επίπεδα λόγω της επιτάσεως της αλιευτικής προσπάθειας και, τρίτον, ο αφανισμός του τομέα της αλιείας στις Αζόρες.

143 Πριν από την εκτίμηση του κάθε είδους ζημίας, έχει σημασία να επισημανθεί ότι υφίστανται σημαντικές διαφωνίες μεταξύ των διαδίκων ως προς την ακριβή ημερομηνία καταργήσεως των κανονισμών του 1995, ημερομηνία κατά την οποία ο προσβαλλόμενος κανονισμός θα αρχίσει να παράγει τα προβαλλόμενα αποτελέσματά του στα ύδατα των Αζορών χωρίς τα πλεονεκτήματα του καθεστώτος προστασίας του 1995. Για τους σκοπούς της παρούσας διαδικασίας, τα αποτελέσματα του προσβαλλόμενου κανονισμού πρέπει να εκτιμηθούν λαμβανομένου υπόψη ότι, εν πάση περιπτώσει, οι κανονισμοί του 1995 θα καταργηθούν το αργότερο την 1η Αυγούστου 2004. Η ερμηνεία αυτή φαίνεται ότι είναι η πλέον

εύλογη, δεδομένου ότι το άρθρο 15 του προσβαλλόμενου κανονισμού είναι μια ειδική διάταξη που διέπει την κατάργηση των κανονισμών του 1995. Δεν αμφισβητείται ότι, δυνάμει του εν λόγω άρθρου 15, οι κανονισμοί του 1995 θα παύσουν να ισχύουν μετά την 1η Αυγούστου 2004 και ότι τούτο αποτελεί το έρεισμα της επιχειρηματολογίας της αιτούσας όσον αφορά τα αποτελέσματα του προσβαλλόμενου κανονισμού επί του θαλάσσιου περιβάλλοντος, επί των αλιευτικών αποθεμάτων και επί του τομέα της αλιείας στις Αζόρες.

— Σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία στο θαλάσσιο οικοσύστημα

144 Η αιτούσα ισχυρίζεται ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός θα επιτρέψει αλιευτική προσπάθεια σε βιομηχανική κλίμακα και θα παράσχει τη δυνατότητα να χρησιμοποιούνται αλιευτικά εργαλεία και άλλα είδη βιομηχανικών εργαλείων, όπως είναι η αλιεία με τράτες βυθού και η αλιεία με τράτες χωρίς επαφή με τον βυθό, τα απλάδια βυθού και τα παραγάδια βιομηχανικού τύπου, τα οποία θα προκαλέσουν σοβαρές και ανεπανόρθωτες ζημιές στο θαλάσσιο οικοσύστημα καταστρέφοντας τον θαλάσσιο πυθμένα, τους υφάλους και τα κοράλλια.

145 Η αιτούσα ισχυρίζεται ότι υπό το προηγούμενο καθεστώς που είχαν θεσπίσει οι κανονισμοί του 1995, και ιδίως δυνάμει των άρθρων 3 και 6 του παραρτήματος Ι του κανονισμού 685/95, κάθε τύπος αλιείας οριζόταν με αναφορά στον τύπο αλιευτικού εργαλείου (παραδείγματος χάρη συρόμενα ή σταθερά εργαλεία) και ότι το Συμβούλιο μπορούσε, κατά συνέπεια, να περιορίζει εμμέσως τη χρήση συρόμενων εργαλείων προβλέποντας, παραδείγματος χάρη, μηδενικό όριο αλιευτικής προσπάθειας σε μια συγκεκριμένη ζώνη για έναν συγκεκριμένο τύπο αλιευτικού εργαλείου. Για τα ύδατα των Αζορών, τούτο επετεύχθη μέσω του άρθρου 2 και του παραρτήματος του κανονισμού 2027/95. Ο προσβαλλόμενος κανονισμός (άρθρο 3 και παράρτημα) δεν ορίζει τους τύπους αλιείας ανά αλιευτικό εργαλείο και, ως εκ τούτου, δεν θα είναι δυνατό, στο μέλλον, να καθορίζεται μηδενικό μέγιστο επίπεδο της αλιευτικής προσπάθειας για τα συρόμενα εργαλεία. Επιπλέον, όλες οι τοπικές απαγορεύσεις της χρήσεως των ως άνω εργαλείων είναι ανεφάρμοστες επί των αλλοδαπών σκαφών που βρίσκονται εκτός μιας ζώνης 12 ναυτικών μιλίων δυνάμει του άρθρου 10 του κανονισμού 2371/2002· επομένως, δεν υφίσταται κανένα άλλο μέσο για την επιβολή μιας τέτοιας απαγορεύσεως. Δεδομένου ότι το άρθρο 15 του προσβαλλόμενου κανονισμού καταργεί, επίσης, τους κανονισμούς του 1995 από την 1η Αυγούστου 2004 το αργότερο, έπεται ότι η χρήση συρόμενων εργαλείων θα επιτρέπεται στα ύδατα των Αζορών.

- 146 Δεν αμφισβητείται ότι, μετά την κατάργηση, το αργότερο την 1η Αυγούστου 2004, των κανονισμών του 1995 δυνάμει του άρθρου 15 του προσβαλλόμενου κανονισμού, θα επιτρέπεται στα σκάφη να χρησιμοποιούν τράτες βυθού για να αλιεύουν στα ύδατα των Αζορών, ενώ, υπό το προηγούμενο καθεστώς, αποκλείονταν τέτοιες δραστηριότητες.
- 147 Επιπλέον, δεν αμφισβητείται ότι η αλιεία με τράτες βυθού μπορεί να έχει σημαντικές αρνητικές συνέπειες επί του θαλασσίου οικοσυστήματος αν τέτοιες δραστηριότητες παραμένουν ανεξέλεγκτες. Τόσο το Συμβούλιο όσο και η Επιτροπή δέχθηκαν, κατά τη συνεδρίαση, ότι τα αποτελέσματα της αλιείας με τράτες βυθού μπορούσαν να έχουν σοβαρές και ανεπανόρθωτες συνέπειες μέσω της καταστροφής ευαίσθητων στοιχείων του θαλασσίου οικοσυστήματος, όπως είναι οι κοραλλιογενείς ύφαλοι. Συναφώς, η αιτιολογική έκθεση της προτάσεως της Επιτροπής σχετικά με την αλιεία με τράτες αναφέρει ότι «πρόσφατες επιστημονικές εκθέσεις έδειξαν ότι ορισμένα ενδιαιτήματα βαθέων υδάτων [συμπεριλαμβανομένων εκείνων των Αζορών] χρειάζονται προστασία από τη μηχανική διάβρωση που προκαλείται από αλιευτικά εργαλεία». Στην τέταρτη αιτιολογική σκέψη της εν λόγω προτάσεως εκτίθεται ότι, «σύμφωνα με επιστημονικά στοιχεία, η αποκατάσταση των ζημιών των εν λόγω ενδιαιτημάτων που προκαλείται από εργαλεία τράτας που σύρονται στον βυθό είναι είτε αδύνατη, ή πολύ δύσκολη και βραδεία».
- 148 Σε αντίθεση με τα αποτελέσματα της αλιείας με τράτες βυθού, ως προς τα οποία οι αποδείξεις που προσκομίστηκαν ενώπιον του δικάζοντος κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή είναι επαρκείς προκειμένου να συναχθεί ότι η ζημία που θα μπορούσε να προκληθεί είναι σοβαρής και ανεπανόρθωτης φύσεως αν τέτοιες δραστηριότητες παραμείνουν ανεξέλεγκτες, δεν αποδείχθηκε επαρκώς ότι τέτοια ζημία θα μπορούσε να προκύψει από τη χρήση άλλων εργαλείων, όπως είναι οι τράτες που δεν έρχονται σε επαφή με τον βυθό, τα απλάδια και, ειδικότερα, τα παραγάδια.
- 149 Η αιτούσα ισχυρίζεται ότι οι ως άνω άλλες εντατικές μέθοδοι αλιείας προκαλούν παράπλευρες ζημίες στα αλιευτικά αποθέματα (επί των οποίων, ωστόσο, εφαρμόζεται ένα καθεστώς αλιευτικής προσπάθειας), αλλά η σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία που προκαλείται στο θαλάσσιο περιβάλλον, αυτή καθ' εαυτή, δεν αποδείχθηκε. Η έκθεση πραγματογνωμοσύνης που κατέθεσε η αιτούσα (παράρτημα II της αιτήσεως) καταδεικνύει ότι, έστω και αν όλα τα είδη βιομηχανικής αλιείας έχουν παράπλευρες συνέπειες, τα δίχτυα που δεν εγγίζουν τον βυθό και τα παραγάδια θεωρούνται ότι προκαλούν σημαντικά λιγότερες ζημίες

από την αλιεία με τράτες βυθού με παραγάδια, η οποία θεωρείται ότι «προκαλεί περιορισμένες ζημίες στους οικοτόπους». Οι ισχυρισμοί που αφορούν την αποκαλούμενη αλιεία φάντασμα σχετίζονται κυρίως με τη διατήρηση των αλιευτικών αποθεμάτων και όχι με τη ζημία, αυτή καθ' εαυτή, που προκαλείται στο περιβάλλον και, επιπλέον, έχουν διατυπωθεί με γενικούς όρους, χωρίς να μνημονεύονται στοιχεία ως προς τον βαθμό της σοβαρότητας της ζημίας ή ως προς την πιθανή χρονική περίοδο κατά την οποία η ως άνω ζημία θα καθίστατο σοβαρή και ανεπανόρθωτη.

- 150 Οι αναφορές της αιτούσας στις δηλώσεις της Επιτροπής που περιέχονται σε ανακοινθέντα τύπου τα οποία επισυνάπτονται στην πρότασή της σχετικά με την αλιεία με τράτες αφορούν τις δραστηριότητες αλιείας με τράτες βυθού ή με παρεμφερή εργαλεία και δεν μπορούν να θεωρηθούν ως αναγνώριση, εκ μέρους του ως άνω θεσμικού οργάνου, των επιβλαβών αποτελεσμάτων της χρήσεως άλλων τύπων αλιευτικών εργαλείων.
- 151 Κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθούν οι ισχυρισμοί της αιτούσας σχετικά με το επείγον όσον αφορά τα άλλα εργαλεία, εκτός από τις τράτες βυθού και τα συρόμενα δίχτυα.
- 152 Ωστόσο, όσον αφορά την αλιεία με τράτες βυθού, το Συμβούλιο και η Επιτροπή δέχονται ότι, αν αυτός ο τύπος αλιευτικού εργαλείου παραμένει ανεξέλεγκτος, θα προκαλέσει πιθανώς σοβαρές ζημίες στο θαλάσσιο οικοσύστημα των Αζορών. Τέτοιες ζημίες είναι ανεπανόρθωτες, υπό την έννοια ότι, κατά κοινή ομολογία, η αποκατάστασή τους είναι αδύνατη ή πολύ δυσχερής.
- 153 Κατά συνέπεια, είναι αναγκαίο να εκτιμηθεί αν, ελλείψει των αιτουμένων προσωρινών μέτρων, ο προσβαλλόμενος κανονισμός θα προκαλέσει τις ζημίες κατά τρόπο βέβαιο και επικείμενο. Εναπόκειται στην αιτούσα να αποδείξει τα πραγματικά περιστατικά επί των οποίων στηρίζεται η πιθανολόγηση της σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας (διατάξεις ΗΦΒ κ.λπ. κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα, σκέψη 67, και Ελλάδα κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα, σκέψη 15).

154 Επιβάλλεται η παρατήρηση ότι, σε αντίθεση με αυτό που η αιτούσα φαίνεται να υπονοεί, στον προσβαλλόμενο κανονισμό δεν υπάρχει τίποτε που να επιτρέπει ρητώς τις δραστηριότητες αλιείας με τράτες ούτε που να εμποδίζει το Συμβούλιο ή την Επιτροπή να θεσπίσουν συμπληρωματικά μέτρα για την καταπολέμηση παρόμοιων δραστηριοτήτων. Συγκεκριμένα, η πρόταση της Επιτροπής σχετικά με την αλιεία με τράτες αποσκοπεί στο να συμπληρώσει τον προσβαλλόμενο κανονισμό εισάγοντας μια ειδική απαγόρευση της αλιείας με τράτες, μεταξύ άλλων, στα ύδατα των Αζορών. Η πρόταση θα τροποποιήσει τον κανονισμό 850/98 προσθέτοντας την ακόλουθη διάταξη στο άρθρο 30 του εν λόγω κανονισμού:

«Απαγορεύεται στα σκάφη να χρησιμοποιούν οποιαδήποτε τράτα βυθού ή παρόμοια συρόμενα δίχτυα τα οποία έρχονται σε επαφή με τον βυθό της θάλασσας [μεταξύ άλλων, στις Αζόρες].»

155 Επομένως, η αναστολή εκτελέσεως των άρθρων 3, 5, παράγραφος 1, 11 ή 13 του προσβαλλόμενου κανονισμού, την οποία ζητεί η αιτούσα, δεν θα έχει ως συνέπεια την απαγόρευση της αλιείας με τράτες βυθού στα ύδατα των Αζορών και, ως εκ τούτου, ουδώς θα είναι χρήσιμη στην αιτούσα. Δεν αποδείχθηκε ότι οι ως άνω διατάξεις παράγουν οιαδήποτε αποτελέσματα επί των δραστηριοτήτων αλιείας με τράτες. Κατά συνέπεια, είναι πρόδηλο ότι η αναστολή εκτελέσεως των ανωτέρω διατάξεων δεν είναι αναγκαία.

156 Ωστόσο, όπως επισημαίνει η ίδια η αιτούσα, η αλιεία με τράτες θα επιτραπεί εμμέσως μέσω της καταργήσεως των κανονισμών του 1995 οι οποίοι, αυτοί καθ' εαυτοί, ρύθμιζαν το ζήτημα μάλλον κατά πλάγιο τρόπο παρά ευθέως, συνδέοντας τα εργαλεία με τον ορισμό των τύπων αλιείας. Επομένως, μόνον η αναστολή εκτελέσεως του άρθρου 15 του προσβαλλόμενου κανονισμού (το οποίο καταργεί τους κανονισμούς του 1995) θα μπορούσε να έχει συνέπειες επί των δραστηριοτήτων αλιείας με τράτες βυθού επιτρέποντας στο καθεστώς που προβλέπουν οι κανονισμοί του 1995 και, επομένως, στην έμμεση απαγόρευση της αλιείας με τράτες βυθού στις Αζόρες, να εξακολουθήσουν να εφαρμόζονται.

- 157 Ωστόσο, είναι δύσκολο να συναχθεί ότι ένα τέτοιο προσωρινό μέτρο ή ένα άλλο μέτρο θα ήταν αναγκαίο προκειμένου να αποφευχθεί η επέλευση της ζημίας στο θαλάσσιο οικοσύστημα κατά την επίμαχη περίοδο, δεδομένου ότι υφίστανται αρκετές άλλες πλέον ενδεδειγμένες και ανάλογες δυνατότητες στο πλαίσιο της ΚΑΠ, οι οποίες μπορούν να εφαρμοστούν με ταχύτητα και αποτελεσματικότητα προκειμένου να εμποδιστεί η επέλευση μιας τέτοιας ζημίας.
- 158 Οι ως άνω δυνατότητες περιλαμβάνουν, ιδίως, επείγοντα μέτρα που θεσπίζονται από την Επιτροπή ή από τα κράτη μέλη, και ειδικότερα από την Πορτογαλική Δημοκρατία, βάσει των άρθρων 7 και 8 του βασικού κανονισμού τα οποία επιτρέπουν τη θέσπιση των εν λόγω μέτρων ακριβώς σε περιπτώσεις που «υπάρχει ένδειξη σοβαρής απειλής για τη διατήρηση των έμβιων υδρόβιων πόρων ή για το θαλάσσιο οικοσύστημα που προκαλείται από αλιευτικές δραστηριότητες, και απαιτεί άμεσες ενέργειες». Η διάρκεια των ως άνω μέτρων είναι το πολύ τρίμηνη, σύμφωνα με το άρθρο 8, και εξάμηνη με δυνατότητα παρατάσεως για έξι μήνες, σύμφωνα με το άρθρο 7. Επομένως, η διάρκεια των ανωτέρω μέτρων φαίνεται επαρκής προκειμένου να αποφευχθεί η επέλευση ζημίας εν αναμονή της υποβολής της προτάσεως της Επιτροπής σχετικά με την αλιεία με τράτες, που είναι πιθανό να εγκριθεί σε σύντομο χρονικό διάστημα. Επιπλέον, το άρθρο 45, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 850/98 επιτρέπει τη λήψη επειγόντων μέτρων από την Επιτροπή ή από τα κράτη μέλη όσον αφορά τα ύδατα που υπάγονται στη δικαιοδοσία τους «όταν για τη διατήρηση των αποθεμάτων θαλάσσιων οργανισμών απαιτείται άμεση δράση» ή «σε περίπτωση που απειλείται σοβαρά η διατήρηση ορισμένων ειδών ή αλιευτικών πεδίων και εφόσον κάποια καθυστέρηση θα προκαλούσε ζημία που δύσκολα θα μπορούσα να επανορθωθεί».
- 159 Κατά τη συνεδρίαση, κατέστη φανερό ότι η αιτούσα δεν είχε ενεργήσει κατά τρόπο ώστε να διασφαλίσει τη λήψη τέτοιων μέτρων.
- 160 Επιπλέον, η Επιτροπή ανέφερε, κατά τη συνεδρίαση, ότι επιτηρούσε διαρκώς την κατάσταση και ότι ήταν έτοιμη να θεσπίσει τα ως άνω επείγοντα μέτρα, εφόσον παρίστατο ανάγκη.

- 161 Ανάλογα μέτρα θεσπίστηκαν στην περίπτωση των Darwin Mounds στο Ηνωμένο Βασίλειο [κανονισμός (ΕΚ) 1475/2003 της Επιτροπής, της 20ής Αυγούστου 2003, σχετικά με την προστασία κοραλλιογενών υφάλων βαθέων υδάτων από τις επιπτώσεις της αλιείας με τράτες σε περιοχή βορειοδυτικά της Σκωτίας (ΕΕ L 211, σ. 14)]. Η πρόταση της Επιτροπής σχετικά με την αλιεία με τράτες καταδεικνύει ότι η Επιτροπή έχει συνείδηση της καταστάσεως και εξετάζει αδιαλείπτως την εν λόγω κατάσταση. Η αιτιολογική έκθεση της ως άνω προτάσεως αναφέρει ότι «η αλιευτική ζώνη της Κοινότητας γύρω από τις νήσους Αζόρες, Μαδέρα και Καναρίους Νήσους περιλαμβάνει διάφορα γνωστά ή εν δυνάμει ενδιαιτήματα βαθέων υδάτων τα οποία έχουν μέχρι σήμερα προστατευθεί από τις επιπτώσεις της αλιείας με τράτες λόγω του ειδικού καθεστώτος πρόσβασης που προβλέπεται στον κανονισμό του Συμβουλίου (ΕΚ) 2027/95» και ότι, «[δ]εδομένου ότι το καθεστώς αυτό θα παύσει να ισχύει το 2004, καθίσταται τώρα σημαντική η διασφάλιση της συνέχειας όσον αφορά την προστασία των περιοχών αυτών στο πλαίσιο της κοινοτικής νομοθεσίας». Δεδομένου ότι η Επιτροπή έχει συνείδηση των ζητημάτων που ανακύπτουν, είναι πολύ απίθανο να εναντιωθεί στη θέσπιση παρόμοιων μέτρων ή να μην παρέμβει προκειμένου να εμποδίσει την επέλευση οποιασδήποτε ζημίας.
- 162 Υπό παρόμοιες περιστάσεις, εφόσον ο αιτών διαθέτει άλλες πλέον ενδεδειγμένες δυνατότητες, τα αιτούμενα προσωρινά μέτρα δεν είναι αναγκαία (βλ. κατ' αναλογία, διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 22ας Απριλίου 1994, C-87/94 R, Επιτροπή κατά Βελγίου, Συλλογή 1994, σ. I-1395, σκέψεις 40 έως 42· διάταξη Free Trade Foods κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα, σκέψη 59· διατάξεις του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 7ης Μαΐου 2002, T-306/01 R, Aden κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. II-2387, σκέψη 109, και της 3ης Δεκεμβρίου 2002, T-181/02 R, Neue Erba Lautex κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. II-5081, σκέψεις 105 έως 110).
- 163 Υπό το πρίσμα των ανωτέρω σκέψεων, ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής εκτιμά ότι η αιτούσα δεν αποδεικνύει ότι τα αιτούμενα προσωρινά μέτρα είναι αναγκαία για την πρόληψη σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας στο θαλάσσιο οικοσύστημα.

— Ζημία στα αλιευτικά αποθέματα

- 164 Όσον αφορά τη σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία που προκαλείται στα αλιευτικά αποθέματα, η αιτούσα ισχυρίζεται ότι, από την 1η Αυγούστου 2004 το αργότερο, το

αποτέλεσμα της καταργήσεως των κανονισμών του 1995 και η έναρξη ισχύος του προσβαλλόμενου κανονισμού θα προκαλέσουν σημαντική επίταση της αλιευτικής προσπάθειας, η οποία θα προκαλέσει την ταχεία μείωση των αποθεμάτων ιχθύων βαθέων υδάτων σε μη ανανεώσιμα επίπεδα.

- 165 Επιβάλλεται να γίνει διάκριση μεταξύ δύο ειδών αλιευτικών αποθεμάτων: του αποθέματος τόνου και του αποθέματος ιχθύων βαθέων υδάτων.
- 166 Όσον αφορά τον τόνο και τα τονοειδή, η αιτούσα δεν παρέχει προδήλως επαρκή αποδεικτικά στοιχεία που να καταδεικνύουν ότι τα αιτούμενα προσωρινά μέτρα είναι αναγκαία προκειμένου να εμποδιστεί η επέλευση σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας.
- 167 Τα τονοειδή είναι είδη με έντονα μεταναστευτικό χαρακτήρα, τα οποία κατανέμονται σε πολύ εκτεταμένες ζώνες και τα οποία δεν συνδέονται ειδικώς με τα ύδατα των Αζορών. Τα μέτρα διατηρήσεως πρέπει να καλύπτουν το σύνολο της περιοχής κατανομής για να αντανakλούν τη ζώνη ευρείας μεταναστεύσεως των ειδών. Ένα μέτρο με το οποίο αποκλείεται ή απελευθερώνεται μια συγκεκριμένη ζώνη 100 ναυτικών μιλίων είναι αλυσιστελές προκειμένου να αποφευχθεί η αραίωση των ως άνω ειδών, εφόσον τα είδη αυτά έχουν έντονα μεταναστευτικό χαρακτήρα. Δεδομένου ότι ο τόνος και τα τονοειδή έχουν έντονα μεταναστευτικό χαρακτήρα, τα εν λόγω είδη προστατεύονται με διάφορα μέτρα, όπως είναι τα TAC και οι ποσοστώσεις που καθορίζονται για μια εκτεταμένη ζώνη του Βορειοανατολικού Ατλαντικού, δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 2287/2003 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 2003 (ΕΕ L 344, σ. 1). Επιπλέον, ο τόνος και τα τονοειδή προστατεύονται από τη διεθνή επιτροπή για τη διατήρηση των τονοειδών του Ατλαντικού (ΔΕΔΤΑ), στην οποία η Κοινότητα αποτελεί μέρος, και έχουν θεσπιστεί μέτρα περιορισμού των αλιευμάτων ή της αλιευτικής προσπάθειας για τα περισσότερα είδη τόνων. Τέλος, ο ισχυρισμός που προέβαλε η αιτούσα κατά τη συνεδρίαση, σύμφωνα με τον οποίο τα σκάφη που αλιεύουν τόνο εκτείνονται σε μια ευρεία ζώνη και εμποδίζουν άλλους αλιείς να αλιεύουν τα αποθέματα ιχθύων που βρίσκονται σε βαθέα ύδατα, δεν θεμελιώνει προδήλως την άποψη της αιτούσας ότι τα αποθέματα τόνου ή τα αποθέματα ιχθύων που βρίσκονται σε βαθέα ύδατα θα μειωθούν.

- 168 Όσον αφορά τα αποθέματα ιχθύων που βρίσκονται σε βαθέα ύδατα, τα ζητήματα που θέτει η αιτούσα είναι, από απόψεως πραγματικών περιστατικών, πιο περίπλοκα. Ωστόσο, δεν μπορεί να συναχθεί ότι η αιτούσα αποδεικνύει ότι, ελλείψει προσωρινών μέτρων εν αναμονή της επιλύσεως της διαφοράς της κύριας προσφυγής, ο προσβαλλόμενος κανονισμός θα επιτρέψει τέτοια επίταση της αλιευτικής προσπάθειας ώστε να εξαντληθούν τα αλιευτικά αποθέματα μέχρι σημείου ώστε να επέλθει σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία, ή ότι μια τέτοια ζημία είναι βέβαιη και επικείμενη.
- 169 Επιβάλλεται η παρατήρηση ότι η αιτούσα δεν αποδεικνύει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός θα έχει ως συνέπεια τη δημιουργία καταστάσεως στο πλαίσιο της οποίας θα επιτρέπεται μια απεριόριστη αλιευτική προσπάθεια για τα ως άνω είδη στα ύδατα των Αζορών. Αντιθέτως, όπως επισημαίνουν το Συμβούλιο, η Επιτροπή και το Βασίλειο της Ισπανίας, ο προσβαλλόμενος κανονισμός καθώς και οι κανονισμοί του 2002 προβλέπουν ορισμένο αριθμό μέτρων τα οποία περιορίζουν την αλιευτική προσπάθεια ή επιβάλλουν ΤΑC και ποσοτώσεις όσον αφορά τα είδη βαθέων υδάτων.
- 170 Έτσι, όπως αναγνωρίζει η αιτούσα, δύο είδη βαθέων υδάτων (το μαύρο σπαθόψαρο και το πελαγίσιο λυθρίνι) θα υπαχθούν σε ειδικά ΤΑC και ποσοτώσεις δυνάμει του κανονισμού 2340/2002. Ορισμένα είδη βαθέων υδάτων που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι του κανονισμού 2347/2002 θα υπαχθούν σε ένα αυστηρό καθεστώς περιορισμού της αλιευτικής προσπάθειας σε κοινοτική κλίμακα. Το ως άνω καθεστώς περιλαμβάνει αυστηρές διατάξεις εφαρμογής και ελέγχου και επιτρέπει στην Επιτροπή να παρακολουθεί προσεκτικά την κατάσταση κατά τρόπο ώστε να μπορεί να θεσπίζει άλλα μέτρα για όλα τα είδη τα οποία, κατά τη γνώμη της, διατρέχουν τον κίνδυνο να αποτελέσουν αντικείμενο εξαντλητικής εκμεταλλεύσεως. Πρέπει να υπομνηστεί ότι ο κανονισμός 2347/2002 δεν βάλλεται στο πλαίσιο της παρούσας αιτήσεως.
- 171 Τέλος, ο ίδιος ο προσβαλλόμενος κανονισμός θεσπίζει ένα καθεστώς περιορισμού της αλιευτικής προσπάθειας για όλα τα βενθικά είδη, συμπεριλαμβανομένων όλων των ειδών βαθέων υδάτων, τα οποία δεν υπάγονται ήδη στο καθεστώς προστασίας που προβλέπει ο κανονισμός 2347/2002. Σύμφωνα με το άρθρο 3 του προσβαλλόμενου κανονισμού, ο ως άνω περιορισμός της αλιευτικής προσπάθειας στηρίζεται στους ιστορικούς μέσους όρους των ετών 1998 έως 2002. Επομένως, ο προσβαλλόμενος κανονισμός θα καθορίσει, κατ' ουσίαν, το ανώτατο όριο της αλιευτικής προσπάθειας επί της βάσεως αυτής.

172 Επιβάλλεται η παρατήρηση ότι, σε αντίθεση με ό,τι υποθέτει η αιτούσα, φαίνεται απίθανο ότι ο κανονισμός εφαρμογής, που προβλέπεται από το άρθρο 11 του προσβαλλόμενου κανονισμού, δεν θα έχει εκδοθεί έως την 1η Αυγούστου 2004, ημερομηνία ορισθείσα για την κατάργηση των κανονισμών του 1995. Η αιτούσα εκφράζει τον φόβο ότι μπορεί να δημιουργηθεί μια τέτοια κατάσταση που να συνεπάγεται την ύπαρξη μιας χρονικής περιόδου η οποία θα χαρακτηρίζεται από νομικό κενό και εντός της οποίας θα επιτρέπεται απεριόριστη αλιευτική προσπάθεια στην επίμαχη ζώνη. Πάντως, όπως επισημάνθηκε ανωτέρω, η Επιτροπή έχει τώρα υποβάλει πρόταση κανονισμού εφαρμογής. Η εν λόγω πρόταση ορίζει ακριβή και λεπτομερειακά μέγιστα επίπεδα αλιευτικής προσπάθειας για κάθε κράτος μέλος και για κάθε τύπο αλιείας εντός των δυτικών υδάτων, τα οποία επίπεδα στηρίζονται στους υποτομείς CIEM και Corace, βάσει των κοινοποιηθέντων από τα κράτη μέλη στοιχείων τα οποία επιτρέπουν τον υπολογισμό της μέσης ετήσιας προσπάθειας που ασκήθηκε μεταξύ 1998 και 2002. Η πρόταση υποβλήθηκε στις 12 Μαρτίου 2004. Το άρθρο 11 του προσβαλλόμενου κανονισμού προβλέπει έναν μηχανισμό σύμφωνα με τον οποίο, αν το Συμβούλιο δεν έχει εκδώσει τον κανονισμό εφαρμογής το αργότερο στις 31 Μαΐου 2004, η Επιτροπή μπορεί να εκδώσει τον εν λόγω κανονισμό το αργότερο στις 31 Ιουλίου 2004. Κατά τη συνεδρίαση, η Επιτροπή επιβεβαίωσε ότι ο ως άνω μηχανισμός της επέτρεπε να εκδώσει τον κανονισμό εφαρμογής μέχρι τις 31 Ιουλίου 2004. Εν πάση περιπτώσει, το άρθρο 3 του προσβαλλόμενου κανονισμού επιβάλλει στα κράτη μέλη υποχρεώσεις στον τομέα του περιορισμού της αλιευτικής προσπάθειας, έστω και ελλείψει κανονισμού εφαρμογής. Κατά συνέπεια, ο κίνδυνος υπέρθετος νομικού κενού είναι αβάσιμος.

173 Ωστόσο, η αιτούσα υποστηρίζει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός και ο κανονισμός 2347/2002 επιτρέπουν την επίταση της αλιευτικής προσπάθειας στα ύδατα των Αζορών, καθόσον καθορίζουν τα μέγιστα επίπεδα προσπάθειας για εκτεταμένες ζώνες, οι οποίες εκτείνονται πέραν των υδάτων των Αζορών. Κατά την αιτούσα, τούτο θα μπορούσε να επιτρέψει την άσκηση μεγαλύτερης αλιευτικής προσπάθειας στα ύδατα των Αζορών, στη ζώνη που βρίσκεται μεταξύ 100 ναυτικών μιλίων και 200 ναυτικών μιλίων. Κατά την αιτούσα, η ταχεία αποδοτικότητα την οποία προεξοφλούν οι αλιείς λόγω του παρθένου χαρακτήρα της αλιείας βαθέων υδάτων στα ύδατα των Αζορών καθιστά πιθανή την ως άνω επίταση της αλιευτικής προσπάθειας στη ζώνη αυτή.

174 Η αιτούσα παρέσχε ανεκδοτικά στοιχεία ως προς συγκεκριμένες αλιευτικές αποστολές ισπανικών σκαφών, τα οποία καταδεικνύουν ότι η εντατική αλιεία με παραγάδια κατέληγε στη συλλογή αλιευμάτων πολύ σημαντικού όγκου, μόνο σε

ένα θαλάσσιο ταξίδι, μέχρι ποσοστού 7 % των συνολικών αλιευμάτων συγκεκριμένων ειδών, όπως είναι οι μπερυτσίδες. Η Porto de Abrigo παρέχει παρεμφερή ανεκδοτικά στοιχεία, σύμφωνα με τα οποία 58 ισπανικά σκάφη (σε αντίθεση με τον προγενέστερο μέσο όρο των 4) αλιεύουν σήμερα στα ύδατα των Αζορών. Επίσης, η αιτούσα προσπάθησε να αποδείξει, κατά τη συνεδρίαση, ότι τα βιομηχανικά εργαλεία επέτρεπαν στα σκάφη να καλύψουν την πλειονότητα των υδάτων των Αζορών σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα, το πολύ εντός τριών μηνών.

175 Πάντως, ούτε η αιτούσα ούτε τα παρεμβαίνοντα προσκόμισαν αποδείξεις που να επιτρέπουν στον δικάζοντα κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή να έχει μια ακριβή συνολική άποψη ως προς τον προβαλλόμενο βαθμό και την προβαλλόμενη διάρκεια της ζημίας της οποίας γίνεται επίκληση. Η αιτούσα και τα παρεμβαίνοντα δεν επιχείρησαν να προσδιορίσουν με ποιον τρόπο και σε ποια έκταση θα αυξηθεί η αλιευτική προσπάθεια στα ύδατα των Αζορών υπό το πρίσμα των περιορισμών που προβλέπουν οι κανονισμοί του 2002 και ο προσαλλόμενος κανονισμός, και με ποιον τρόπο μια οποιαδήποτε επίταση της αλιευτικής προσπάθειας θα πλήξει τα διάφορα σχετικά είδη ιχθύων που βρίσκονται σε βαθέα ύδατα κατά τη διάρκεια της διαδικασίας στο πλαίσιο της κύριας προσφυγής.

176 Συγκεκριμένα, η αιτούσα αναγνωρίζει ότι δεν μπορεί να προβλέψει ακριβώς πότε η προκαλούμενη από το νέο καθεστώς ζημία θα καταστεί ανεπανόρθωτη ή πότε η αυξημένη αλιευτική προσπάθεια θα μειωθεί σε μη ανανεώσιμα επίπεδα, αλλά αναμένει ότι τα αποτελέσματα αυτά θα γίνουν αισθητά εντός μιας και μόνον αλιευτικής περιόδου και, εν πάση περιπτώσει, εντός περισσότερων περιόδων εν αναμονή της επιλύσεως της διαφοράς της κύριας προσφυγής.

177 Ωστόσο, τα αποδεικτικά στοιχεία που παρέσχε η αιτούσα καταδεικνύουν ότι η ζημία που προκλήθηκε στους τύπους αλιείας βαθέων υδάτων στη Νέα Ζηλανδία μετριέται ανά έτη αντί ανά μήνες. Επιπλέον, οι επιστημονικές εκθέσεις καταδεικνύουν ότι οι ζώνες που υπάγονται στο σύστημα του νωτιαίου μέσου Ατλαντικού (του οποίου οι Αζόρες αποτελούν μέρος), οι οποίες βρίσκονται εκτός των υδάτων των Αζορών, είναι ανοικτές για μη ρυθμιζόμενες δραστηριότητες αλιείας βαθέων υδάτων από πολλές δεκαετίες. Καίτοι τούτο οδήγησε σε πτώση των ειδών που αποτελούν στόχο της αλιείας και των παρεπόμενων ειδών αλιευμάτων, δεν υφίσταται, προφανώς, ανεπανόρθωτος αφανισμός των αλιευτικών αποθεμάτων. Η έκθεση πραγματογνωμοσύνης που κατέθεσε η αιτούσα αναφέρει, παραδείγματος χάρι, ότι, καίτοι τα αλιευτικά αποθέματα αποδεικνύονται ευάλωτα στην

εξαντλητική εκμετάλλευση, τα αλιεύματα σχεδόν σε κάθε περιοχή που έχει αποτελέσει αντικείμενο εκμεταλλεύσεως μέχρι σήμερα υποβάλλονται σε ταχεία εξέλιξη (boom and bust) με αυξημένα αλιεύματα αρχικώς, τα οποία καταστρέφονται περίπου σε μια δεκαετία από την έναρξη της αλιείας (σ. 2 έως 3 του παραρτήματος 2 της αιτήσεως).

- 178 Τέλος, οι επιστημονικές εκθέσεις των οποίων έγινε επίκληση (ιδίως το παράρτημα 3 της αιτήσεως), ενώ διατυπώνουν φόβους για ανεπανόρθωτη ζημία των οικοτόπων και αναφέρουν ότι η κατάσταση βρίσκεται στο όριο της βιωσιμότητας, εκφράζουν μεγάλη αβεβαιότητα όσον αφορά τα πιθανά αποτελέσματα της υποτιθέμενης εξαντλητικής εκμεταλλεύσεως. Επίσης, η έκθεση (παράρτημα 3 της αιτήσεως) αποκαλύπτει ότι οι σχετικοί δείκτες «δεν καταδεικνύουν την ύπαρξη προδήλων προβλημάτων που οφείλονται στην εξαντλητική εκμετάλλευση των βενθικών ειδών», έστω και αν μπορεί να θεωρηθεί ότι τα εν λόγω είδη αποτελούν αντικείμενο εντατικής εκμεταλλεύσεως. Η έκθεση προσθέτει ότι, για ορισμένα είδη, διαπιστώνονται μεταβολές από το ένα έτος στο άλλο, οι οποίες «δεν φαίνεται να αποτελούν μόνον άμεση συνέπεια της θνησιμότητας που προκαλεί η αλιεία και των οποίων η αιτία δεν είναι ακόμη απολύτως γνωστή» (σ. 17 του παραρτήματος 3 της αιτήσεως). Επίσης, η έκθεση αναφέρει ότι «δεν είναι ακόμη πλήρως γνωστά τα αποτελέσματα της εξαντλητικής εκμεταλλεύσεως ορισμένων από τις ζώνες αυτές, ήτοι των υποθαλασσίων υψωμάτων, επειδή η δυναμική τους δεν έχει εξερευνηθεί συστηματικά» (σ. 25 του παραρτήματος 3 της αιτήσεως).

- 179 Εκτός των ανωτέρω σκέψεων, είναι αναγκαίο να παρατηρηθεί ότι δύο εκ των επιστημονικών εκθέσεων (που καταρτίστηκαν από το CIEM και το CSTER και επισυνάπτονται στα παραρτήματα 20 και 21 της αιτήσεως), επί των οποίων στηρίζεται η αιτούσα προκειμένου να αποδείξει ότι η μείωση των αποθεμάτων ιχθύων βαθέων υδάτων είναι πιθανή, είναι προγενέστερες της εκδόσεως των κανονισμών του 2002 που μνημονεύθηκαν ανωτέρω. Οι εν λόγω κανονισμοί εκδόθηκαν υπό το πρίσμα των επιστημονικών γνωμοδοτήσεων που περιέχονται στις ως άνω εκθέσεις, προκειμένου να λάβουν υπόψη τα παρασχεθέντα αποδεικτικά στοιχεία και να θεσπίσουν ένα καθεστώς που περιορίζει την αλιευτική προσπάθεια για τα είδη ιχθύων τα οποία βρίσκονται σε βαθέα ύδατα και ως προς τα οποία θεωρείται ότι απειλούνται από εξαντλητική εκμετάλλευση (βλ. αιτιολογικές σκέψεις 2 και 4 του κανονισμού 2347/2002). Επιπλέον, οι ως άνω εκθέσεις δεν παρουσιάζουν στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός ή ένα παρεμφερές καθεστώς θα είχε ως συνέπεια τη μείωση των αλιευτικών αποθεμάτων. Οι εκθέσεις προκρίνουν τη θέσπιση γενικών αρχών για τη βιώσιμη διαχείριση των αλιευτικών αποθεμάτων. Οι εκθέσεις δεν συνηγορούν υπέρ ενός καθεστώτος που

στηρίζεται σε κανόνες για τον περιορισμό της προσβάσεως ή για την αποκλειστική χρήση TAC και ποσοτώσεων, αλλά εκφράζουν μάλλον μια προτίμηση για τα καθεστώτα διαχειρίσεως της αλιευτικής προσπάθειας, γνώμη που ακολούθησε το Συμβούλιο εκδίδοντας τους κανονισμούς του 2002 και τον προσβαλλόμενο κανονισμό, που αποσκοπούν αμφότεροι στον περιορισμό της αλιευτικής προσπάθειας.

180 Όσον αφορά την πλέον πρόσφατη έκθεση του CIEM, που δημοσιεύθηκε στις 11 Ιουνίου 2004, η ίδια η αιτούσα επισημαίνει, στην αίτηση της 21ης Ιουνίου 2004, ότι η ως άνω έκθεση δεν θέτει κανένα νέο πραγματικό ή νομικό ζήτημα. Η έκθεση επαναλαμβάνει τα συμπεράσματα στα οποία είχε καταλήξει η έκθεση του 2002 και προσθέτει ορισμένες πρόσφατες εξελίξεις. Καίτοι η έκθεση του 2004 του CIEM επαναλαμβάνει τις ανησυχίες που διατυπώθηκαν το 2002, ήτοι ότι τα είδη βαθέων υδάτων είναι ευπαθή και ότι θεωρείται ότι τα εν λόγω είδη αποτελούν αντικείμενο μη βιώσιμης εκμεταλλεύσεως, η εν λόγω έκθεση δέχεται ότι «δεν είναι δυνατό σήμερα να διατυπωθεί γνώμη για τους συγκεκριμένους τύπους αλιείας ειδών που βρίσκονται σε βαθέα ύδατα» (σ. 82 της εκθέσεως του 2004 του CIEM). Ωστόσο, η έκθεση λαμβάνει υπόψη, ως θετική εξέλιξη, την έκδοση πλέον πρόσφατων κανονισμών (όπως είναι οι κανονισμοί του 2002) αναγνωρίζοντας ότι, «[σ]τη ρυθμιστική ζώνη της CPANE, είχε συσταθεί να παγώσει η αλιευτική προσπάθεια το 2003 και το 2004 και [ότι] ένα καθεστώς διαχειρίσεως της προσπάθειας εφαρμόζεται στους κοινοτικούς τύπους αλιείας βαθέων υδάτων». Η ως άνω έκθεση προσθέτει ότι οι πρόσφατοι κανονισμοί που αποσκοπούν στη σταθεροποίηση ή στη μείωση της αλιευτικής προσπάθειας αναμένεται να «βελτιώσουν την κατάσταση των αποθεμάτων ή τουλάχιστον να επιβραδύνουν το ποσοστό μειώσεως [και ότι], ωστόσο, τα σημερινά αποτελέσματά τους επί των αποθεμάτων δεν μπορούν να προσδιοριστούν ποσοτικά προς το παρόν» (βλ. σ. 83 της εκθέσεως του 2004 του CIEM). Επομένως, οι πρόσφατες εξελίξεις στις οποίες αναφέρεται η έκθεση του 2004 του CIEM δεν αποδεικνύουν ότι υφίσταται επιδείνωση της προγενέστερης καταστάσεως και δεν μεταβάλλουν τη συνολική εικόνα. Ειδικότερα, ούτε η έκθεση του 2004 ούτε οι εκθέσεις του 2002 παρέχουν αποδείξεις ως προς τα αποτελέσματα του προσβαλλόμενου κανονισμού στα ύδατα των Αζορών, οι οποίες θα μπορούσαν να επιτρέψουν να συναχθεί ότι τα αιτούμενα προσωρινά μέτρα είναι αναγκαία προκειμένου να εμποδιστεί η επέλευση σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας στα αλιευτικά αποθέματα στη ζώνη αυτή.

181 Επίσης, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι δεν είναι ορθός ο ισχυρισμός της αιτούσας ότι η Επιτροπή αναγνωρίζει κατ' ουσίαν ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός θα έχει

επιβλαβή αποτελέσματα επί των αλιευτικών αποθεμάτων. Τα χωρία στα οποία παραπέμπει η αιτούσα, τα οποία αποτελούν αποσπάσματα από το ανακοινωθέν τύπου της Επιτροπής της 3ης Φεβρουαρίου 2004 που συνοδεύει την πρόταση σχετικά με την αλιεία με τράτες, αναφέρονται αποκλειστικώς στα επιβλαβή αποτελέσματα των εργαλείων αλιείας με τράτες βυθού επί των θαλασσιών οικοτόπων και όχι στην εξάντληση των αλιευτικών αποθεμάτων.

182 Τέλος, έχει σημασία να υπογραμμιστεί ότι σκέψεις ανάλογες με εκείνες που εκτέθηκαν ανωτέρω, οι οποίες αφορούν την ύπαρξη πλέον ενδεδειγμένων δυνατοτήτων αντιμετώπισης όλων των προβλημάτων που σχετίζονται με το θαλάσσιο οικοσύστημα, είναι εξίσου λυσιτελείς στο πλαίσιο της εκτιμήσεως του επείγοντος όσον αφορά την εξάντληση των αλιευτικών αποθεμάτων.

183 Έτσι, τα επείγοντα μέτρα που προβλέπονται από τα άρθρα 7 και 8 του προσβαλλόμενου κανονισμού ή από το άρθρο 45 του κανονισμού 850/98 είναι εξίσου κατάλληλα για τη διατήρηση των αλιευτικών αποθεμάτων. Η αιτούσα δεν επεδίωξε να εφαρμόσει παρόμοια μέτρα και, ως εκ τούτου, μπορεί να θεωρηθεί ότι η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων δεν είναι αναγκαία. Επιπλέον, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι ο κανονισμός 2347/2002 θεσπίζει ένα σύστημα αυστηρής εποπτείας που επιτρέπει στην Επιτροπή και στους οικείους επιστημονικούς οργανισμούς να επιτηρούν προσεκτικά, ιδίως, την κατάσταση των ειδών βαθέων υδάτων. Η Επιτροπή οφείλει να καταρτίσει έκθεση σχετικά με το σύνολο του προγράμματος διαχείρισης των ειδών βαθέων υδάτων πριν από τον Ιούνιο του 2005 και να προτείνει στο Συμβούλιο κάθε αναγκαία τροποποίηση του εν λόγω προγράμματος.

184 Υπό παρόμοιες περιστάσεις, εφόσον η αιτούσα διαθέτει άλλες πλέον ενδεδειγμένες δυνατότητες και εφόσον τα κοινοτικά όργανα επιτηρούν προσεκτικά την επίμαχη κατάσταση στο συνολικό πλαίσιο της ΚΑΠ, τα αιτούμενα προσωρινά μέτρα δεν είναι αναγκαία (βλ., κατ' αναλογία, διατάξεις Επιτροπή κατά Βελγίου, προπαρατεθείσα, σκέψεις 40 έως 42· Free Trade Foods κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα· Aden κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, προπαρατεθείσα, σκέψη 109, και Neue Erba Lautex κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα, σκέψεις 105 έως 110).

— Ζημία προκληθείσα στη βιομηχανία των Αζορών

- 185 Η αιτούσα και η Porto de Abrigo υποστηρίζουν ότι η ανεπανόρθωτη εξάντληση των αλιευτικών αποθεμάτων θα έθετε εν κινδύνω την ίδια την ύπαρξη των αλιέων των Αζορών και θα προκαλούσε τον πλήρη αφανισμό της βιομηχανίας των Αζορών. Το ως άνω επιχείρημα συνδέεται με εκείνο το οποίο αφορά την εξάντληση των αλιευτικών αποθεμάτων και το οποίο εξετάστηκε ανωτέρω.
- 186 Εν πάση περιπτώσει, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι ούτε η αιτούσα ούτε η Porto de Abrigo αποδεικνύουν επαρκώς ότι, εν αναμονή της επιλύσεως της διαφοράς της κύριας προσφυγής, ο προσβαλλόμενος κανονισμός θα προκαλέσει σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία στον τομέα της αλιείας στις Αζόρες, ακόμη δε λιγότερο στην οικονομία των Αζορών στο σύνολό της.
- 187 Εκτός από τα επιχειρήματα τα οποία αφορούν την εξάντληση των αλιευτικών αποθεμάτων και τα οποία εξετάστηκαν ανωτέρω, η αιτούσα δεν προσκομίζει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία που να επιτρέπουν στον δικάζοντα κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή να εκτιμήσει με ποιον τρόπο οποιαδήποτε επίταση της αλιευτικής προσπάθειας από αλλοδαπά σκάφη θα θίξει τα οικονομικά συμφέροντα του τομέα της αλιείας και εντός ποιας προθεσμίας.
- 188 Αντιθέτως, είναι αναγκαίο να θεωρηθεί ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός θα εξακολουθήσει να προβλέπει μια ζώνη 100 ναυτικών μιλίων η οποία θα προορίζεται αποκλειστικώς για τους αλιείς των Αζορών τόσο σχετικά με τον τόνο όσο και σχετικά με τα είδη ιχθύων που βρίσκονται σε βαθέα ύδατα. Έστω και αν, όπως

υποστηρίζει η αιτούσα, ποσοστό 31,4 % των αλιευμάτων στις Αζόρες προερχόταν από κοπάδια ιχθύων που βρίσκονται στη ζώνη μεταξύ 100 ναυτικών μιλίων και 200 ναυτικών μιλίων, ουδόλως απεδείχθη ότι, ακόμη και αν όλος αυτός ο όγκος είχε προοριστεί τώρα για τα αλλοδαπά σκάφη, τα συμφέροντα των αλιέων των Αζορών θα υφίσταντο σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία εν αναμονή της επιλύσεως της διαφοράς της κύριας προσφυγής. Κατά μείζονα λόγο, η αιτούσα δεν αποδεικνύει ότι τα αποτελέσματα επί της οικονομίας των Αζορών στο σύνολό της θα ήσαν ικανά να αποτελέσουν σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία.

189 Επομένως, η σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία που προκαλείται, όπως υποστηρίζεται, στον τομέα της αλιείας στις Αζόρες παραμένει σήμερα αβάσιμη.

190 Υπό το πρίσμα όλων των ανωτέρω σκέψεων, ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής εκτιμά ότι η αιτούσα δεν αποδεικνύει επαρκώς κατά νόμο ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός θα προκαλέσει σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία στο θαλάσσιο οικοσύστημα, στα αλιευτικά αποθέματα ή στον τομέα της αλιείας στις Αζόρες, ή ότι η προβαλλόμενη ζημία είναι βέβαιη και επικείμενη. Κατά συνέπεια, δεν αποδείχθηκε ότι τα αιτούμενα προσωρινά μέτρα είναι αναγκαία και, ως εκ τούτου, δεν πληρούται η απαιτούμενη προϋπόθεση του επείγοντος.

191 Δεδομένου ότι η αιτούσα δεν απέδειξε ότι τα αιτούμενα προσωρινά μέτρα ήσαν αναγκαία προκειμένου να εμποδιστεί η επέλευση σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας εν αναμονή της επιλύσεως της διαφοράς της κύριας προσφυγής, δεν είναι αναγκαίο να εξετασθεί αν πληρούται η προϋπόθεση του *fumus boni juris*.

192 Τέλος, όπως επισημάνθηκε στην αρχή της παρούσας αναλύσεως, πρέπει να υπογραμμιστεί το γεγονός ότι, υπό το πρίσμα του συνόλου των ανωτέρω σκέψεων, η στάθμιση των συμφερόντων εν προκειμένω δεν κλίνει υπέρ της αιτούσας.

- 193 Είναι προφανές ότι η μερική αναστολή εκτελέσεως του προσβαλλόμενου κανονισμού θα είχε αποτελέσματα σημαντικής εκτάσεως επί της ΚΑΠ και επί των τρίτων· τα αιτούμενα προσωρινά μέτρα είναι δυσανάλογα υπό το πρίσμα του σκοπού που αυτά επιδιώκουν και η λήψη των ως άνω μέτρων θα σφετεριζόταν κατά δραστικό τρόπο την ευρεία εξουσία εκτιμήσεως της οποίας απολαύει το Συμβούλιο στον τομέα της ΚΑΠ. Υπό τέτοιες περιστάσεις, ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής δεν πρέπει να υποκαταστήσει το Συμβούλιο στην κρίση του παρά μόνον αν συνέτρεχαν εξαιρετικές περιστάσεις, χαρακτηριζόμενες από ιδιαιτέρως σοβαρό *fumus boni juris* και προδήλως επείγοντα χαρακτήρα, οι οποίες δεν συντρέχουν εν προκειμένω (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, διάταξη Free Trade Foods κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα, σκέψη 48, και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 194 Τα αιτούμενα προσωρινά μέτρα δεν είναι, ιδίως, αναγκαία αν ληφθεί υπόψη ότι υφίστανται άλλες πιθανές οδοί, πλέον ενδεδειγμένες και ανάλογες, όπως είναι τα έκτακτα μέτρα που θεσπίζονται από την Επιτροπή ή από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο της ΚΑΠ, και ότι η αιτούσα δεν ενήργησε κατά τρόπο ώστε να διασφαλίσει τη θέσπιση τέτοιων μέτρων.
- 195 Υπό τις συνθήκες αυτές, ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής εκτιμά ότι η στάθμιση των συμφερόντων δεν κλίνει υπέρ της αιτούσας (βλ., κατ' αναλογία, διάταξη Επιτροπή κατά Βελγίου, προπαρατεθείσα, σκέψεις 40 έως 42· διατάξεις Free Trade Foods κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα, σκέψη 59· Aden κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, προπαρατεθείσα, σκέψη 109, και Neue Erba Lautex κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα, σκέψεις 105 έως 110).
- 196 Δεδομένου ότι δεν πληρούνται η προϋπόθεση όσον αφορά το επείγον και ότι η στάθμιση των συμφερόντων κλίνει υπέρ του Συμβουλίου, η παρούσα αίτηση ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να απορριφθεί.

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

διατάσσει:

- 1) Επιτρέπει στην Porto de Abrigo — Organização de Produtores da Pesca CRL και στην GÊ-Questa — Associação de Defesa do Ambiente να παρέμβουν υπέρ της αιτούσας.**
- 2) Απορρίπτει την αίτηση παρεμβάσεως του WWF — World Wide Fund for Nature και της Seas at Risk.**
- 3) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.**
- 4) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.**

Λουξεμβούργο, 7 Ιουλίου 2004.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

B. Vesterdorf